

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΟΥ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΙΛΙΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΑΘΗΝΑ - ΚΕΡΚΥΡΑ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

A.	ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	σελ. 3
B.	ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ.....	σελ. 4
Γ.	ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ – ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ -ΟΜΙΛΙΕΣ	σελ. 5
Δ.	ΗΜΕΡΙΔΕΣ – ΔΙΗΜΕΡΙΔΕΣ – ΣΥΜΠΟΣΙΑ – ΣΥΝΕΔΡΙΑ.....	σελ. 7
E.	ΕΡΕΥΝΑ – ΜΕΛΕΤΕΣ – ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	σελ. 12
ΣΤ.	ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ	σελ. 24
Z.	ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ.....	Σελ.30
Η.	ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ	σελ. 31
Θ.	ΠΡΟΛΟΓΟΙ – ΔΕΛΤΙΟ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΕΣ ΤΟΜΩΝ	σελ.35
Ι.	ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ-ΣΥΛΛΟΓΟΙ-ΜΕΛΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ-ΑΛΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ.....	σελ. 36
ΙΑ.	ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΕΙΡΑ	σελ. 38
ΙΒ.	ΕΠΙΛΟΓΙΚΑ	σελ. 39

A. ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο Δημήτρης Φίλιας γεννήθηκε στην Αθήνα στις 13 Μαΐου του 1959. Περάτωσε τις γυμνασιακές μου σπουδές στο Ε΄ Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών το 1977 και άρχισε τις πανεπιστημιακές του σπουδές στο Τμήμα Γαλλικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, του οποίου και ανακηρύχτηκε πτυχιούχος το 1981, με τον βαθμό “ΛΙΑΝ ΚΑΛΩΣ”. Στη διάρκεια της τετραετίας των πανεπιστημιακών του σπουδών στην Αθήνα (1977 – 1981), παρακολούθησε μαθήματα αγγλικής γλώσσας στην Ελληνοαμερικανική Ένωση.

Τον Σεπτέμβριο του 1981 συνέχισε τις σπουδές του στη Γαλλία. Κατά τη διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους 1981 – 1982, εκπόνησε εργασία για το δίπλωμα MAITRISE με ειδικότητα “Γενική και Συγκριτική Γραμματολογία”. Διευθυντής της έρευνάς του ήταν ο Καθηγητής Claude Pichois (UNIVERSITE DE LA SORBONNE NOUVELLE, PARIS III). Θέμα: “La Religion et l’Eglise orthodoxes vues par les écrivains français de Chateaubriand à Nerval” (= “Η Ορθόδοξη Θρησκεία και Εκκλησία σύμφωνα με τους Γάλλους συγγραφείς από τον Chateaubriand μέχρι τον Nerval”).

Στο τέλος του πανεπιστημιακού αυτού έτους, του χορηγήθηκε υποτροφία από τη Γαλλική Κυβέρνηση για τέσσερα χρόνια (1982-1986) στη διάρκεια των οποίων ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές μου σπουδές.

Την ακαδημαϊκή χρονιά 1982-1983, άρχισε τις πρώτες σκέψεις και συνέταξε το πρώτο πλάνο της διδακτορικής του διατριβής στο πλαίσιο του διπλώματος D.E.A. (Diplôme d’ études approfondies = Δίπλωμα εξειδικευμένων σπουδών), στο ίδιο Πανεπιστήμιο υπό την επιστημονική διεύθυνση του ίδιου καθηγητή. Κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας αυτού του διπλώματος, παρακολούθησε δύο σεμινάρια και συνέταξε αντίστοιχες επιστημονικές εργασίες. Στο σεμινάριο με τίτλο “Ο μύθος του Ικάρου”, παρουσίασε το θέμα “Ο Ίκαρος στην ποίηση του Guillaume Apollinaire”, ενώ στο σεμινάριο που είχε θέμα τη “Μεταμόρφωση στη λογοτεχνία”, μίλησε για το πρόσωπο της Κίρκης στην *Οδύσσεια* του Ομήρου.

Ακολούθησε, την επόμενη τριετία (1983-1986), η συνέχιση και ολοκλήρωση της σύνταξης της διδακτορικής του διατριβής. Τίτλος της: “Deux curés de campagne dans la littérature du xxe siècle. Etude sur *Le journal d’un curé de campagne* de Georges Bernanos et *Les Frères ennemis* de Nikos Kazantzaki” (= “Δύο επαρχιακοί εφημέριοι στη λογοτεχνία του 20ου αιώνα. Μελέτη του *Ημερολόγιου επαρχιακού εφημέριου* του Georges Bernanos και των *Αδερφοφάδων* του Νίκου Καζαντζάκη”).

Στις 31.6.1986, υποστήριξε την διατριβή του και ανακηρύχτηκε Διδάκτορας Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας του Πανεπιστημίου της Σορβόννης με τον βαθμό TRES BIEN (= Άριστα).

Με την επιστροφή του στην Ελλάδα, κατατάχτηκε στο Πολεμικό Ναυτικό όπου και υπηρέτησε την στρατιωτική του θητεία (1986 – 1988).

Είναι έγγαμος και πατέρας ενός δεκαοκτάχρονου γιού.

Συνοπτική χρονολογική σκιαγράφηση των ανωτέρω σπουδών:

- Ιούνιος 1981: Πτυχίο του Τμήματος Γαλλικής Γλώσσας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών
- Ιούνιος 1982: Τίτλος MAÎTRISE “Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας” του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris III).
- Ιούνιος 1983: Τίτλος D.E.A. “Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας” του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris III).
- Ιούνιος 1986: Διδάκτορας “Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας” του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris III).

B. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ

Παρακολούθηση οκτώ Σεμιναρίων για τη διδασκαλία της γαλλικής γλώσσας στα ΑΕΙ:

α) 11-14.5.1992, Πανεπιστήμιο Πειραιά. Θέμα: «Νέες τεχνολογίες και πρόσβαση στην αυτονομία. Χρησιμοποίηση ηλεκτρονικών υπολογιστών και video ως διδακτικών μέσων».

β) 4-7.5.1993, Πανεπιστήμιο Βόλου. Θέμα: «Νέες τεχνολογίες. Εξάσκηση δύο λογισμικών εφαρμογών (Lecturiel – Lecticiel)».

γ) 7-9.10.1993, Πανεπιστήμιο Αθηνών. Θέμα: «Η γαλλική γλώσσα στην Ελλάδα σήμερα».

δ) 18.5.1995: Παιδαγωγική ημερίδα, Γαλλικό – Ινστιτούτο Αθηνών.

ε) 25-30.5.1996, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Θέμα: «Διδασκαλία και εκμάθηση του λεξιλογίου της γαλλικής ως γλώσσα ειδικότητας. Δραστηριότητες συνολικής «προσποίησης» σε επαγγελματικές καταστάσεις».

στ) 5-7.6.1997, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Θέμα: «Ανάλυση επιστημονικού λόγου και διδακτικές εφαρμογές».

ζ) 4-5.6.1998, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Θέμα: «Σχετικά με τη γαλλική γλώσσα στους τομείς των ξενοδοχειακών επαγγελμάτων και του τουρισμού».

η) 26-27.5.2000, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Θέμα: «Διδασκαλία των ξένων γλωσσών και ευρωπαϊκοί προσανατολισμοί».

Και τα οκτώ αυτά σεμινάρια οργάνωσε η Γαλλική Πρεσβεία και το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών.

Γ. ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ – ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ - ΟΜΙΛΙΕΣ

1. Συμμετοχή στη συζήτηση για το πρόσωπο και το έργο του Νίκου Καζαντζάκη (20.12.1987, αίθουσα τελετών Κρητικής Εστίας, Αθήνα).
2. Εννέα διαλέξεις με θέματα τη ζωή και το έργο του Νίκου Καζαντζάκη:
 - α) “Ο Νίκος Καζαντζάκης και η Γαλλία” (22.5.1992, Ιωάννινα, Πνευματικό Κέντρο Γαλλικού Ινστιτούτου).
 - β) “Ο Πρωτομάστορας του Ν. Καζαντζάκη” (15.10.1995, Αθήνα, Κρητική Εστία).
 - γ) “Ο Πρωτομάστορας του Ν. Καζαντζάκη” (24.11.1995, Παρίσι, Σπίτι της Ελλάδας).
 - δ) “Δύο σταθμοί στη λογοτεχνική πορεία του Ν. Καζαντζάκη” (17.6.1996, Αθήνα, Βούλα Αττικής).
 - ε) “Τα ταξιδιωτικά του Ν. Καζαντζάκη” (17.2.1997, Αθήνα, Αμερικανικό Κολλέγιο).
 - στ) “Ο Πρωτομάστορας του Ν. Καζαντζάκη” (3.3.1997, Αθήνα, Αμερικανικό Κολλέγιο).

- ζ) “*Ο Πρωτομάστορας του Ν. Καζαντζάκη*” (5.4.1997, Άμφισσα, Πνευματικό Κέντρο).
- η) “*Δύο σταθμοί στη λογοτεχνική πορεία του Ν. Καζαντζάκη*” (10.10.1998, Αθήνα, Άγιοι Ανάργυροι).
- θ) “*Δύο σταθμοί στη λογοτεχνική πορεία του Ν. Καζαντζάκη*”(12.1.2000, Κέρκυρα, Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών).
3. 4.12.1991: Διάλεξη στα Ιωάννινα στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Γαλλικού Ινστιτούτου με θέμα: “*Σταθμοί στη ζωή και στη λογοτεχνική δημιουργία του Georges Bernanos*”.
4. 31.3.1999: Διάλεξη στην Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών στην Κέρκυρα με θέμα: “*Η αρρώστια του αιώνα του Παντελή Πρεβελάκη*”.
5. Διάλεξη στην Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών. Θέμα: “*Michel Déon. Αναζητώντας τον Οδυσσέα*” (4/12/2002).
6. Διάλεξη στην Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών. Θέμα: “*Το μυθιστορηματικό έργο της Μαργαρίτας Λυμπεράκη*” (7/3/2004).
7. Διάλεξη στην Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών σχετικά με την ποίηση του Μιχάλη Κατσαρού στο πλαίσιο ειδικών διαλέξεων με τίτλο “*Η ποίηση και οι ποιητές της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς*” (16/12/2004).
8. Στο πλαίσιο του ίδιου κύκλου, διάλεξη στην Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών σχετικά με την ποίηση της Ελένης Βακαλό (24/11/2004).
9. Διάλεξη για το Νίκο Γκάτσο και το Νικόλαο Κάλα στο πλαίσιο ειδικών διαλέξεων στην Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών με τον τίτλο “*Ο ιδεολογικός και πολιτικός στοχασμός των ποιητών. Η γενιά του ’30*”(14/12/2005).
10. Διάλεξη στην Ιόνιο Ακαδημία στην Κέρκυρα με την ευκαιρία της Εθνικής Εορτής της 25ης Μαρτίου με θέμα: “*Έπιμνημόσυνες “Ωδές” και φιλολογικές διαμάχες την επαύριο του θανάτου του Διονυσίου Σολωμού*”. (24/3/2008).
11. Διάλεξη στον “*Πευκώνα*” Αγίων Αναργύρων στο πλαίσιο εκδηλώσεων της “*Ακαδημίας Πολιτών*” Αγ. Αναργύρων Αττικής με θέμα : “*Παντελής Πρεβελάκης, ο Ερωτόκριτος της Ρωμιοσύνης*” (28/01/2013).
12. Διάλεξη σε βραδιά Γαλλοφωνίας στην Αθήνα στο καφέ ‘*Φίλιον*’ με θέμα: “*Η εκδοτική σειρά *Γαλλόφωνη Λογοτεχνία*” (21/1/2019).*

13. Διάλεξη σε βραδιά Γαλλοφωνίας στην Αθήνα στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα: “*Η Πριγκίπισσα της Ηλιδας του Μολιέρου*” (15/3/2019).

14. Διάλεξη στους διδάσκοντες και φοιτητές του Τμήματος Γαλλικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών με θέμα: “Γύρω από τη Μολιερική *Πριγκίπισσα της Ηλιδας* και τη θεατρική μετάφραση στην εκδοτική σειρά Γαλλόφωνη Λογοτεχνία” (17/5/1919).

15. Διάλεξη στους διδάσκοντες και φοιτητές του Τμήματος Γαλλικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών με θέμα: “Το γαλλόφωνο θέατρο στον 21 ο αιώνα” (12/1/2021).

16. Συμμετοχή με εισαγωγικό χαιρετισμό στην εκδήλωση Πολύχρωμη Ρωσία. Δημοκρατία του Νταγκεστάν (Οργάνωση AVANTGARDE, Αετοπούλειο Πολιτιστικό Κέντρο, Χαλάνδρι , 13/10/2018).

Δ. ΗΜΕΡΙΔΕΣ – ΔΙΗΜΕΡΙΔΕΣ - ΣΥΜΠΟΣΙΑ – ΣΥΝΕΔΡΙΑ

1. Συμμετοχή στο συνέδριο με θέμα: “Η σημασία του μυθιστορηματικού έργου του Νίκου Καζαντζάκη” (15-16.11.1986, Βασιλική του Αγίου Μάρκου, Ηράκλειο Κρήτης). Θέμα της ανακοίνωσης: “Μία νεοελληνική χριστολογική τραγωδία: *Οι Αδερφοφάδες του Νίκου Καζαντζάκη*”

2. Συμμετοχή σε συνέδριο με τίτλο “Journées Nikos Kazantzaki”. (Παρίσι, 11-24.3.1991). Το θέμα της ανακοίνωσης παρμένο από την διδακτορική διατριβή: “Nikos Kazantzaki et Georges Bernanos”.

3. Συμμετοχή σε Συμπόσιο στο πλαίσιο εκδήλωσης για το Νίκο Καζαντζάκη στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών (Οκτώβριος 1991). Ανακοίνωση περίπου η ίδια.

4. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο Συμπόσιο που οργάνωσε ο Όμιλος Μελέτης Νεοελληνικής Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα το Πανεπιστήμιο Αθηνών και τη Νεοελληνική Λογοτεχνία κατά τον ΙΘ΄ αιώνα. Θέμα της ανακοίνωσης: “Τα θεατρικά έργα του Δ. Βερναρδάκη με βυζαντινά θέματα” (Αθήνα, Πανεπιστήμιο Αθηνών, 3-5 Οκτωβρίου 1996).
5. Συμμετοχή στη διημερίδα που οργάνωσε ο Τομέας Ανθρωπιστικών Επιστημών του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα: “Η διαπολιτισμικότητα στη σκέψη και το έργο του Νίκου Καζαντζάκη” (Αθήνα, Πανεπιστήμιο Αθηνών, 13-14 Οκτωβρίου 1997). Θέμα της ανακοίνωσης: “Μια ερμηνευτική και μια συγκριτολογική προσέγγιση του *Πρωτομάστορα* του Νίκου Καζαντζάκη”.
6. Συμμετοχή στην ημερίδα για τον εορτασμό των δέκα χρόνων από την ίδρυση της «Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη» με θέμα: “Το θεατρικό έργο του Νίκου Καζαντζάκη” (Αθήνα, Κρητική Εστία, 10 Οκτωβρίου 1998). Θέμα της ανακοίνωσης: “*Ο Πρωτομάστορας*”.
7. Συμμετοχή στο Διεθνές Συμπόσιο με θέμα τη Μετάφραση που οργάνωσαν τα Πανεπιστήμια Εθνικό και Καποδιστριακό, Αριστοτέλειο, Ιόνιο και η Γαλλική Πρεσβεία. Θέμα της ανακοίνωσης: “Réflexions sur la traduction au théâtre : le cas de Nikos Kazantzaki”.(Αθήνα, 25-27 Νοεμβρίου 1999).
8. Συμμετοχή σε τριήμερο επιστημονικό συνέδριο με θέμα “Κρήτη και Ευρώπη. Συγκρίσεις, συγκλίσεις και αποκλίσεις στη Λογοτεχνία” (30.6 – 2.7.2000 Βάρβαροι, Δήμος “Ν. Καζαντζάκη”, Ηράκλειο Κρήτης). Θέμα της ανακοίνωσης: “Συμβολή στη μελέτη του μεταφραστικού έργου του Παντελή Πρεβελάκη”.
9. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Συμπόσιο που οργανώθηκε από το Ελληνικό Τμήμα της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη με τίτλο “Το μυθιστορηματικό έργο του Νίκου Καζαντζάκη”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “*Αδερφοφάδες*. Μυθιστόρημα ωριμότητας του Νίκου Καζαντζάκη”. (Αθήνα, Κρητική Εστία 8 –9 /12/2001).
10. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο Διεθνές Συνέδριο με τίτλο “Μεταφράζοντας στον 21ο αιώνα. Τάσεις και προοπτικές” (Θεσσαλονίκη, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, 27 – 29/9/2002). Τίτλος της ανακοίνωσης: “Η λογοτεχνική μετάφραση ως διδακτική πράξη. Το παράδειγμα του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου”).
11. Συμμετοχή με ανακοίνωση στην Επιστημονική Διημερίδα που οργανώθηκε από την Κρητική Εστία και τη Στοά του Βιβλίου με θέμα “Ο Παντελής Πρεβελάκης και το έργο του”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Ο Π. Πρεβελάκης θεατρικός συγγραφέας και

μεταφραστής θεάτρου στη γόνιμη εικοσαετία 1950 – 1970” (Αθήνα, Κρητική Εστία, 13 – 14/12/2002).

12. Συμμετοχή με ανακοίνωση στην Διεπιστημονική Ημερίδα που οργανώθηκε από το Εργαστήριο Συγκριτικής Γραμματολογίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με θέμα “Θείος Λόγος, Λόγος τέχνης”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Η μεταφυσική ματιά του μυθιστοριογράφου Ζωρζ Μπερνάνος”. (Θεσσαλονίκη, 7/5/2004).

13. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο Επιστημονικό Συνέδριο “Γιάννης Δάλλας. Δόκιμος σε συντεχνία” (Οργάνωση: Ιόνιο Πανεπιστήμιο – Τμήμα Ιστορίας – Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών – Περιοδικό “Πόρφυρας”, Κέρκυρα 11-12/11/2005). Τίτλος ανακοίνωσης: “Ο Γιάννης Δάλλας και οι ποιητές του μεσοπολέμου: επανεκτιμήσεις και συγκρίσεις”.

14. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο 25ο εκπαιδευτικό συνέδριο PALSΟ που είχε τίτλο “Η συμβολή των ξένων γλωσσών στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και ιδιαίτερα της περιφέρειας”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Οι ξένες γλώσσες ως προθάλαμος της εξειδίκευσης και η σημασία τους στην ελληνική περιφέρεια”. (Αθήνα, Athens Imperial Grecotel, 26-27/8/2006).

15. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο “I Διεθνές Κρητολογικό Συνέδριο” (Χανιά, 1-8 Οκτωβρίου 2006). Τίτλος της ανακοίνωσης: “Τα κείμενα του Νίκου Καζαντζάκη και του Παντελή Πρεβελάκη ως εκπαιδευτικά εργαλεία στο Εργαστήριο Λογοτεχνικής Μετάφρασης”.

16. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο Επιστημονικό Συνέδριο που οργάνωσε η “Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών” στην Κέρκυρα με τίτλο: “Σολωμός – Μάντζαρος - Πολυλάς”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Οι διαμάχες Πολυλά – Ζαμπέλιου και Πολυλά – Βαλαωρίτη με φόντο το σολωμικό έργο” (Κέρκυρα, Μουσείο Σολωμού, 10-11-12 Νοεμβρίου 2006).

17. Συμμετοχή με ομιλία σε ημερίδα που οργάνωσε η “Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών” στην Κέρκυρα με την ευκαιρία συμπλήρωσης εκατόν πενήντα χρόνων από το θάνατο του Διονυσίου Σολωμού. Τίτλος της ομιλίας: “Τα επιμνημόσυνα ποιήματα των Πολυλά, Μαρκορά και Βαλαωρίτη την επαύριο του θανάτου του Διονυσίου Σολωμού” (Κέρκυρα, Μουσείο Σολωμού, 21 Φεβρουαρίου 2007).

18. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Διεθνές Συνέδριο με θέμα “Ο Νίκος Καζαντζάκης μεταφραστής και μεταφραζόμενος”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Ο Καζαντζάκης μεταφραζόμενος στα γαλλικά” (Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, 13 – 15 Μαρτίου 2007).

19. Ομιλητής σε ημερίδα στο Μουσικό Σχολείο Κέρκυρας στο πλαίσιο της “Ημέρας σταδιοδρομίας” με θέμα: “Επαγγελματική σταδιοδρομία του Μεταφραστή, του Διερμηνέα και του Ξεναγού” (Κέρκυρα, 27 Απριλίου 2007).

20. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο Εικοστό Έβδομο Συμπόσιο Ποίησης. Τίτλος της εισήγησης: “Επανάσταση και νεωτερικότητα. Σκέψεις γύρω από τη γαλλική ποίηση”. (Πάτρα, 28 Ιουνίου – 1 Ιουλίου 2007).

21. Συμμετοχή με ανακοίνωση στην ημερίδα που οργάνωσε η Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων σε συνεργασία με τη Διεθνή Εταιρεία Φίλων του Νίκου Καζαντζάκη με θέμα: “Ο Καζαντζάκης και η Εκπαίδευση”. Θέμα της εισήγησης: “Τα κείμενα του Νίκου Καζαντζάκη ως εκπαιδευτικά εργαλεία για τον ασκούμενο μεταφραστή σε πανεπιστημιακά εργαστήρια Λογοτεχνικής Μετάφρασης” (Αθήνα, 26 Σεπτεμβρίου 2007, Αμφιθέατρο “Γιάννης Κρανιδιώτης”).

22. Συμμετοχή με ανακοίνωση στην ημερίδα που οργάνωσε το Εργαστήριο Συγκριτικής Γραμματολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και ο Δήμος Θεσσαλονίκης με θέμα “Ο κοσμοπολιτισμός του Καζαντζάκη”. Θέμα της ανακοίνωσης: “Η Γαλλία και ο Καζαντζάκης”. (Θεσσαλονίκη, Δημοτική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης, 5 Νοεμβρίου 2007).

23. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε επιστημονικό συνέδριο για τη ζωή και το έργο του Σπύρου Πλασκοβίτη που οργάνωσε η Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών υπό την αιγίδα του Δήμου Κερκυραίων. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Η απήχηση του έργου του Σπύρου Πλασκοβίτη στη Γαλλία”. (Κέρκυρα, Μουσείο Σολωμού, 16 - 17 Νοεμβρίου 2007).

24. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Επιστημονική Δημερίδα που συνδιοργάνωσαν η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων, ο Δήμος Χανίων και ο Φιλολογικός Σύλλογος “Χρυσόστομος” με τίτλο “Κότινος στον Παντελή Πρεβελάκη”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Ο Πρεβελάκης και η Γαλλία. Πνευματικές συγγένειες, μεταφραστικές επιλογές και λογοτεχνική υποδοχή” (Χανιά, Αίθουσα Φιλολογικού Συλλόγου “Ο Χρυσόστομος”, 17 – 18 Οκτωβρίου 2009).

25. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Επιστημονικό Συνέδριο που οργάνωσε η Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών με θέμα “Ο στοχασμός των δημιουργών”. Τίτλος της ανακοίνωσης : “Η ποιητική του Παλαμά” (Κέρκυρα, Μουσείο Σολωμού, 6 – 7 Νοεμβρίου 2009).

26. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Επιστημονική Ημερίδα με τίτλο “Η φύση και τα φυτά” που οργάνωσαν η Περιφερειακή Διεύθυνση Α΄θμιας και Β΄θμιας Εκπαίδευσης Ιονίων Νήσων, το Γραφείο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, το Εργαστήριο Τεκμηρίωσης Πολιτιστικής και Ιστορικής Κληρονομιάς Ιονίου Πανεπιστημίου και το

Κέντρο Unesco Ιονίων Νήσων. Θέμα της ανακοίνωσης : “Η φυσιολατρεία του ποιητή Γεωργίου Δροσίνη” (Κέρκυρα, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, 23 Μαρτίου 2010).

27. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο Γ’ Διεθνές Συνέδριο για τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη που οργάνωσε η Εταιρεία Παπαδιαμαντικών Σπουδών με θέμα: “Παπαδιαμάντης μεταφράζων και μεταφραζόμενος” Θέμα της ανακοίνωσης: “Η μετάφραση της *Φόνισσας* στα γαλλικά. Συμβολή στην ανίχνευση της λογοτεχνικής τύχης του παπαδιαμαντικού έργου στη Γαλλία”. (Αθήνα, Μέγαρο Μουσικής, 7 – 8 Οκτωβρίου 2011).

28. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Επιστημονική Ημερίδα που διοργάνωσε η Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο “Το επάγγελμα το μεταφραστή”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Λογοτεχνική Μετάφραση: Συμπόρευση του δασκάλου με τον μεταφραστή;” (Αθήνα, Γραφεία Ευρωπαϊκής Επιτροπής, 17 Οκτωβρίου 2012).

29. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Επιστημονικό Συνέδριο που διοργάνωσε το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με θέμα “Γαλλοφωνία και Πολυπολιτισμικότητα”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Η εκδοτική σειρά “Γαλλόφωνη Λογοτεχνία”, Εκδόσεις Γρηγόρη” (Ναύπλιο, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, 6 – 7 Απριλίου 2013).

30. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Επιστημονικό Συνέδριο που διοργάνωσε το Τμήμα Γαλλικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα “Διαμεσολάβηση και πρόσληψη στον γαλλο-ελληνικό πολιτισμικό χώρο”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Lagarce, De Vos, Melquiot. Συμβολή στη μελέτη πρόσληψης της γαλλικής δραματουργίας στην Ελλάδα” (Αθήνα, Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου, 13 – 15 Δεκεμβρίου 2013).

31. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε Επιστημονικό Συνέδριο που συνδιοργάνωσαν το Πανεπιστήμιο Αθηνών και το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών με τίτλο: “Figures de traducteurs dans l’ espace franco-hellénique (19eme – 21eme siècles)”. Τίτλος της ανακοίνωσης: “Ο Jacques Lacarrière μεταφραστής του Παντελή Πρεβελάκη” (Αθήνα, 6 – 8 Μαρτίου 2014).

32. Συμμετοχή με ομιλία – ανακοίνωση σε Ημερίδα που οργάνωσε το 25ο Δημοτικό Σχολείο Νίκαιας στα πλαίσια εκδηλώσεων για τον εορτασμό της Εθνικής επετείου για την Επανάσταση του 1821. Τίτλος ομιλίας – ανακοίνωσης : “Ποίηση και Επανάσταση. *Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι* του Διονυσίου Σολωμού” (Αθήνα, Νίκαια, 27 Μαρτίου 2014).

33. Συμμετοχή με ανακοίνωση στο ΣΤ’ Διεθνές Συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας με θέμα : “Λογοτεχνία και Μουσείο”.

Τίτλος της ανακοίνωσης: “Μαουτχάουζεν και Μπούχενβαλντ ως "μουσεία μνήμης" μέσα από τις σελίδες των Καμπανέλλη και Μασπερό” (Αθήνα, Πανεπιστήμιο Αθηνών, 19 – 21 Μαρτίου 2015).

34. Συμμετοχή με ανακοίνωση στην ημερίδα για τη Γαλλοφωνία που οργάνωσε ο Εκπαιδευτικός Όμιλος Σαράφη στην Αθήνα στο Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος με θέμα: “Η εκδοτική σειρά Γαλλόφωνη Λογοτεχνία”(4/11-2016).

35. Συμμετοχή με ανακοίνωση σε ημερίδα του PALSΟ με θέμα: “Η γλώσσα της Λογοτεχνίας ως παιδαγωγικό όχημα στη διδασκαλία ξένων γλωσσών. Η περίπτωση του δοκιμακού λόγου και της λογοτεχνικής επιστολογραφίας ” (Αθήνα, ξενοδοχείο ‘Τιτάνια’, 25/8/2018).

36. Συμμετοχή με ανακοίνωση στην ημερίδα καριέρας που οργάνωσε στην Τρίπολη ο Εκπαιδευτικός Όμιλος Σαράφη με θέμα “Οι ξενόγλωσσες ακαδημαϊκές σπουδές στην Ελλάδα” (20/6/2019).

E. ΕΡΕΥΝΑ - ΜΕΛΕΤΕΣ – ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

1. Maîtrise

(Πανεπιστήμιο Σορβόνης, Παρίσι, 1982, 132 σελίδες, δακτυλογραφημένο).
Τίτλος: “La Religion et l’ Eglise orthodoxes vues par les écrivains français de Chateaubriand à Nerval” (“Η Ορθόδοξη Θρησκεία και Εκκλησία σύμφωνα με τους Γάλλους συγγραφείς από τον Chateaubriand μέχρι το Nerval”). Το πρώτο μέρος της εργασίας είναι μια σύντομη αναφορά στη γνώμη των Ελλήνων ιστορικών για το ρόλο της ελληνικής Εκκλησίας πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την ελληνική Επανάσταση του 1821. Μετά από ένα σύντομο συμπέρασμα, περνά στον γαλλικό τομέα που αποτελεί και το κύριο σώμα της εργασίας. Ύστερα από σύντομη παρουσίαση των Γάλλων ταξιδιωτών – συγγραφέων στην Ελλάδα του πρώτου ημίσεως του 19ου αιώνα, ασχολούμαι διεξοδικά με το πώς είδαν το ρόλο της ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας εκείνη την εποχή. Τέλος, το τρίτο μέρος αναφέρεται πάλι στην Ορθόδοξη ελληνική Εκκλησία όπως αυτή παρουσιάζεται στις γαλλικές εγκυκλοπαίδειες του 19ου αιώνα. Στην πρώτη αυτή μεταπτυχιακή μελέτη στο Πανεπιστήμιο της

Σορβόννης, επιχειρώ μία προσέγγιση ενός ιστορικο-λογοτεχνικού θέματος μέσα από το λογοτεχνικό είδος των ταξιδιωτικών διηγήσεων που περιέχουν ενδιαφέρουσες ιστορικές πληροφορίες σε μία κρίσιμη για τη χώρα μας περίοδο. Αποτυπώνουν όμως κυρίως τον τρόπο με τον οποίο οι ξένοι ταξιδιώτες – λογοτέχνες βιώνουν τα ελληνικά πράγματα.

2. Διδακτορική Διατριβή

(Πανεπιστήμιο Σορβόννης, Παρίσι 1986, 448 σελίδες, δακτυλογραφημένο). Τίτλος: “Deux curés de campagne dans la littérature du xxe siècle. Etude sur le *Journal d’ un curé de campagne* de Georges Bernanos et *Les Frères ennemis* de Nikos Kazantzaki” (“Δύο επαρχιακοί εφημέριοι στη λογοτεχνία του 20ου αιώνα. Μελέτη του *Ημερολογίου επαρχιακού εφημέριου* του Georges Bernanos και των *Αδερφοφάδων* του Νίκου Καζαντζάκη”).

Στην “Εισαγωγή” της Διατριβής, γίνεται λόγος για τις αιτίες που οδήγησαν στην επιλογή του συγκεκριμένου θέματος: ενδιαφέρον για το τραγικό λογοτεχνικό πρόσωπο του ιερέα και την κοινωνικο-ιστορική του διάσταση στον αιώνα μας, το φιλοσοφικό-θεολογικό ζήτημα της σιωπής-απουσίας του Θεού, οι δυναμικές προσωπικότητες των δύο συγγραφέων αλλά και τα συγκεκριμένα έργα που είναι χαρακτηριστικά του κλίματος του μεσοπολέμου. Γίνεται επίσης αναφορά στον τρόπο της παράλληλης ανάγνωσης-μελέτης που ακολουθείται με επισήμανση διαφορών και ομοιοτήτων.

Το πρώτο κεφάλαιο έχει τίτλο “Le prêtre dans la littérature” (“Ο ιερέας στη λογοτεχνία”). Παρουσιάζεται εδώ η μορφή του ιερέα ως μυθιστορηματικού ήρωα μέσα από την γαλλική και νεοελληνική λογοτεχνία του 19ου και 20ου αιώνα μέχρι τα χρόνια συγγραφής των δύο συγκεκριμένων έργων. Από τον αββά Sage στο έργο *Atala* (1801) του Chateaubriand και το *Le Rouge et le Noir* (= *Το Κόκκινο και το Μαύρο*, 1830) του Stendhal, περνώντας από τα μυθιστορήματα του Balzac, του Hugo, του Zola μέχρι τον 20 ο αιώνα με τα έργα του Claudel και του Jules Romains, η σύγχρονη γαλλική λογοτεχνία παρουσιάζει έναν ιερέα άλλοτε πιστό, τίμιο και ηρωικό εργάτη-υπηρέτη του θεϊκού λόγου και άλλοτε διεφθαρμένο συνεργάτη των κρατούντων ή υποταγμένο σε εφήμερα πάθη. Κάτι αντίστοιχο φαίνεται να συμβαίνει και στη νεοελληνική λογοτεχνία με όλες βέβαια τις ιδιαιτερότητες της ελληνικής πραγματικότητας. Από τον *Παπατρέχα* (1859) του Κοραή, έως τον Δημήτριο Βικέλα και τον Γεώργιο Βιζυηνό, μέχρι τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη και τον Αλέξανδρο Μωραϊτίνη, δίχως να παραλείψουμε τον Ανδρέα Καρκαβίτσα, ο 19ος αιώνας, μέσα κυρίως από την ηθογραφία, παρουσιάζει ένα πλήθος λογοτεχνικών μορφών Ελλήνων κληρικών. Το ίδιο και ο 20ος αιώνας με τον Παύλο Νιρβάνα, τον Δημοσθένη Βουτυρά και τον Γρηγόριο Ξενόπουλο, μέχρι τον Μ. Καραγάτση και τον Παντελή Πρεβελάκη.

Στο δεύτερο κεφάλαιο που έχει τίτλο “Reflexions sur la réalité historique et sociale” (“Σκέψεις γύρω από την ιστορική και κοινωνική πραγματικότητα”), τα δύο

συγκρινόμενα μυθιστορήματα τοποθετούνται στην ιστορική εποχή που αναφέρονται και γίνονται νύξεις για τα κοινωνικά θέματα και τις καταστάσεις που διαπερνούν τις σελίδες τους. Το *Ημερολόγιο επαρχιακού εφημέριου* παρουσιάζει μίαν εικόνα που ανταποκρίνεται στην κοινωνική πραγματικότητα του μεσοπολέμου στη Γαλλία, με τον συμβατικό χριστιανισμό των περισσότερων ενοριτών, την έλλειψη ελπίδας, αγάπης, κατανόησης και συγχωρητικότητας που οδηγούν σε μίσση, πάθη και διαφθορά ψυχών. Και μέσα σε αυτό το κλίμα, η τραγική ιστορική πραγματικότητα που ονομάζεται εμφύλιος πόλεμος στην Ισπανία (1936-1939) ή Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος (1939-1944), επηρεάζει τον Γάλλο συγγραφέα. Το ίδιο για τον Καζαντζάκη που μεταφέρει στους *Αδερφοφάδες* όλο το τραγικό χρώμα και την παράλογη ατμόσφαιρα του εμφυλίου πολέμου που ακολούθησε την Απελευθέρωση στην Ελλάδα.

Το τρίτο κεφάλαιο τιτλοφορείται “*Reflexions sur les possibles influences*” (“Σκέψεις γύρω από πιθανές επιδράσεις”) και αποτελεί προσπάθεια διερεύνησης των “συναντήσεων” του Bernanos και του Καζαντζάκη με άλλους συγγραφείς και έργα που ενδέχεται να άσκησαν κάποια λογοτεχνική επιρροή στη λογοτεχνική δημιουργία τους. Τονίζεται η σημασία της μορφής του Χριστού στη ζωή και των δύο αλλά και ο ρόλος συγγραφέων όπως ο Balzac, ο Barbey d’ Aurevilly και ο Léon Bloy για τον Bernanos. Γίνεται επίσης αναφορά σε μορφές κληρικών που παρουσιάζονται σε έργα των δύο συγκεκριμένων συγγραφέων και που προετοιμάζουν την εμφάνιση του ιερέα του Ambricourt και του παπα-Γιάνναρου.

Ειδικότερα, στην περίπτωση του Καζαντζάκη, ο Μπέρζον και ο Νίτσε είναι οι δύο μεγάλοι δάσκαλοι της σκέψης του και επηρεάζουν άμεσα την συμπεριφορά των λογοτεχνικών του ηρώων. Οι μορφές κληρικών στη νεοελληνική λογοτεχνία που προηγήθηκαν του παπα-Γιάνναρου, δεν φαίνεται να επηρέασαν τον Καζαντζάκη που παρουσιάζει ένα κληρικό αρκετά διαφορετικό, μία προσωπική του δημιουργία. Υπάρχει όμως το πρόσωπο του μοναχού Μανασσή από τον *Κρητικό* του Παντελή Πρεβελάκη που φαίνεται ότι απασχολεί και συγκινεί βαθιά τον Καζαντζάκη την εποχή της συγγραφής των *Αδερφοφάδων*.

Με το τέταρτο κεφάλαιο που έχει τίτλο “*Les deux solitaires*” (“Οι δυο μονιάδες”) επιχειρείται μία εμβάθυνση και γνωριμία των ψυχών των πρωταγωνιστών ιερέων με αναφορές κυρίως στο μεγάλο ιδανικό που είναι η ιεροσύνη και η σχέση με τον Θεό και στη συνάντηση του κληρικού με τους ενορίτες-συγχωριανούς. Διαπιστώνεται η απόλυτη μοναξιά μέσα στην οποία καλείται ο ιερέας να εκπληρώσει την δύσκολη αποστολή του. Γίνεται επίσης αναφορά στο όνειρο που στο *Ημερολόγιο επαρχιακού εφημέριου* παίρνει τη μορφή οπτασίας που επιτρέπει στον ιερέα να διαγνώσει τη σκέψη των ενοριτών, ενώ στους *Αδερφοφάδες*, άλλοτε αποτελεί δοκιμασία για τον παπα-Γιάνναρο, ο οποίος αρνείται να υποκύψει στη διακοπή της μάχης για την “σωτηρία του Θεού” και άλλοτε προαναγγέλλει, μέσα από σκηνές “Αποκάλυψης”, την επερχόμενη καταστροφή του ανθρώπινου γένους. Η προσευχή επίσης αποτελεί σημαντικό θέμα στα δύο έργα. Οι ιερείς βρίσκονται σε διαρκή επικοινωνία με τον Θεό, ζητώντας την βοήθειά του για να λυθούν τα ακανθώδη προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ενορίες τους. Διαφέρει βέβαια ο τρόπος με τον οποίο απευθύνονται

στον Θεό αφού ο παραδοσιακά καθολικός Bernanos παρουσιάζει την δυσκολία επικοινωνίας με τον Θεό και την συχνή έλλειψη βοήθειας που συναντά ο ήρωάς του, δεν προχωρεί όμως στην συχνά επαναστατική μορφή της προσευχής του παπα-Γιάνναρου που αποτελεί κραυγή διαμαρτυρίας έως και απειλή εκτοξευμένη προς μία αδιάφορη θεϊκή ύπαρξη. Το κεφάλαιο αυτό ολοκληρώνεται με ένα τίτλο-θεματική δανεισμένα από την *Μορφολογία του παραμυθιού* του Βλαντιμίρ Προπ: “Η μεγάλη αναμέτρηση και ο θάνατος του ήρωα”. Ακολουθούμε εδώ την μαρτυρική πορεία των ηρώων-ιερέων προς την τελευταία τους αναμέτρηση με σημαντικά πρόσωπα και καταστάσεις των έργων και βιώνουμε το τέλος που μας οδηγεί στη διαπίστωση ότι τα δύο μυθιστορήματα είναι δοκίμια θανάτου.

“L’ épreuve de la dereliction et la catharsis” (“Η δοκιμασία της απουσίας του Θεού και η κάθαρση”): Ο τίτλος υποδηλώνει τη θεματική του πέμπτου κεφαλαίου που διαιρείται σε τρία υποκεφάλαια: α) Κάτω από τον ήλιο του Μηδενός, β) Δεν υπάρχει, γ) Κάτω από τον ήλιο της ελπίδας. Η θεϊκή σιωπή είναι αισθητή στα δύο έργα και τόσο ο Bernanos όσο και ο Καζαντζάκης θέλησαν να την τονίσουν ιδιαίτερα με διάφορους τρόπους. Ο αναγνώστης-μελετητής οδηγείται έτσι σε μια σκέψη γύρω από το φιλοσοφικό-θεολογικό ζήτημα της σιωπής, της απουσίας και ίσως του θανάτου του Θεού. Τελικά η δοκιμασία των δύο κληρικών έχει αίσιο τέλος αφού τόσο ο εφημέριος του Ambricourt με τον περί “θεϊκής χάρης” λόγο του, όσο και ο παπα-Γιάνναρος με τον αγώνα να “σώσει τον Θεό”, φαίνονται να προσεγγίζουν μία μορφή υπέρβασης της θεϊκής απουσίας.

Με το έκτο κεφάλαιο, επιχειρείται μια διαφορετική θεώρηση των εξεταζόμενων λογοτεχνικών μορφών. “Le Héros et le Saint” (“Ο Ήρωας και ο Άγιος”) συγκινούσαν βαθιά τους δύο συγγραφείς και θέλησαν να δώσουν μέσα από τα έργα τους κάτι από την δυναμικότητα και την αυταπάρνηση του ήρωα αλλά συγχρόνως κάτι από την πνευματικότητα του άγιου. Ηρωισμός και αγιοσύνη είναι έννοιες στενά συνδεδεμένες με την νεοελληνική πραγματικότητα και αποτελούν, σε κάποιες περιπτώσεις, τον κινητήριο μοχλό και τη γραμμή πορείας των λογοτεχνικών ηρώων τόσο στο ιστορικό και πολεμικό όσο και στο κοινωνικό μας μυθιστόρημα.

“Retour du sacré, retour du tragique” (= “Επιστροφή του ιερού, επιστροφή του τραγικού”) είναι ο τίτλος του έβδομου και τελευταίου κεφαλαίου της διατριβής. Εδώ εξετάζεται η σημασία της μορφής του Ιησού στη ζωή και το έργο των Bernanos και Καζαντζάκη και στη συνέχεια γίνεται ανάγνωση των μυθιστορημάτων ως χριστολογικών λογοτεχνικών κειμένων. Οι ιερείς είναι, ο καθένας με τον τρόπο του, μιμητές του Χριστού και συμβάλλουν στην “επιστροφή του ιερού” στη λογοτεχνική σφαίρα του αιώνα μας. Πρόκειται όμως παράλληλα και για τραγικές μορφές μια και, εκτός από την αποχριστιανισμένη κοινωνία και τη θεϊκή σιωπή-απουσία που καλούνται να αντιμετωπίσουν, έχουν και οι δύο τραγικό τέλος. Στο τέλος του κεφαλαίου αυτού, επιχειρείται μία υπόθεση εργασίας ή καλύτερα μία πρόταση διαφορετικής ανάγνωσης των μυθιστορημάτων κάτω από το φως της θεωρίας του Γάλλου ιστορικού και ανθρωπολόγου René Girard για την “θυσιαστήρια κρίση” και υποστηρίζεται ότι οι δύο ιερείς είναι οι αποδιοπομπαίοι τράγοι των κοινωνιών τους, τις οποίες με τον εκούσιο θάνατό τους επιθυμούν να εξαγνίσουν. Ειδικότερα η σκέψη

του Girard και το “σύστημα” που προτείνει, μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για μια διαφορετική ανάγνωση-θεώρηση κειμένων της νεοελληνικής γραμματείας.

Στον “Επίλογο” της διατριβής, τονίζεται και πάλι η σημασία των εννοιών της αγιότητας, του χριστολογικού Πάθους που, παρά τις διαφορές ανάμεσα στους δύο συγγραφείς, δεσπόζουν στα έργα. Επίσης, ο αναγνώστης θα βρει δύο παραρτήματα. Στο πρώτο με τίτλο “Αυτοί και άλλοι”, γίνεται αναφορά σε μορφές κληρικών της γαλλικής και νεοελληνικής λογοτεχνίας μετά από τα συγκρινόμενα έργα. Στο δεύτερο, παρατίθενται τα ελληνικά κείμενα που υπάρχουν σε γαλλική μετάφραση στη διατριβή. Η εργασία συμπληρώνεται με εργογραφία των Bernanos και Καζαντζάκη, με πλούσια βιβλιογραφία και ευρετήριο ονομάτων.

Συμπερασματικά, η διδακτορική αυτή διατριβή αποτελεί όχι μόνο συμβολή στη γνωριμία με τα συγκεκριμένα μυθιστορήματα αλλά μια συνολικότερη προσέγγιση της λογοτεχνικής παραγωγής των δύο συγγραφέων. Αποτελεί επίσης καταγραφή της λογοτεχνικής και ιστορικής ατμόσφαιρας του εικοστού αιώνα και προτείνει, όπως τονίσθηκε και στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης από τον νεοελληνιστή Henri Tonnet, πολλά ερωτήματα, θέματα, υποθέσεις εργασίας και τρόπους ανάγνωσης ενός ευρύτερου φάσματος της νεοελληνικής αλλά και της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

3. Μονογραφίες

A. BIA KAI ΘΥΣΙΑ. Μία μελέτη της τριλογίας του Παντελή Πρεβελάκη. «*Η αρρώστια του αιώνα*», Αθήνα, εκδ. "Έψιλον", 1999, 111 σελίδες.

Πρόκειται για μια διαφορετική προσέγγιση του θεατρικού έργου του Πρεβελάκη που, με την αρωγή της σκέψης του γάλλου ιστορικού και ανθρωπολόγου René Girard, αναδεικνύει τα δράματα της τριλογίας *Η αρρώστια του αιώνα* του ρεθυμνιώτη συγγραφέα σε “κείμενα διωγμού” θέτοντας παράλληλα ερωτήματα σχετικά με τη συνάντηση της λογοτεχνικής κριτικής με την ανθρωπολογική σκέψη.

B. Ο Πρεβελάκης και η Γαλλία. Πνευματικές συγγένειες και επιδράσεις, μεταφραστικές επιλογές, πρόσληψη του έργου του, Αθήνα, εκδ. "Γρηγόρη", 2015, 205 σελίδες.

Με δεδομένο ότι η προσέγγιση των σχέσεων του Παντελή Πρεβελάκη με τη γαλλική σκέψη αποτελεί ευρύ και πολυδιάστατο πεδίο έρευνας, η μονογραφία αυτή φιλοδοξεί να αποτελέσει μικρή συμβολή στη “συνάντηση” του Πρεβελάκη με τα γαλλικά γράμματα – την κλασική και τη σύγχρονη γραμματεία – “συνάντηση” η οποία απέβη μια από τις σημαντικότερες πηγές έμπνευσης στη δημιουργία πρωτότυπου και μεταφραστικού έργου. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού, παρακολουθούμε το ρόλο που διαδραμάτισαν και τη σημασία που είχαν στην εξέλιξη της λογοτεχνικής πορείας του Ρεθυμνιώτη δημιουργού οι πνευματικές συγγενείες του με εκπροσώπους της γαλλικής διανόησης και λογοτεχνικής γραφής του εικοστού αιώνα. Παρακολουθούμε επίσης, καταγράφουμε και σχολιάζουμε την πρόσληψη του έργου του στη Γαλλία.

4. “*Les Frères ennemis et le père Yannaros de Nikos Kazantzaki*” (“*Οι Αδερφοφάδες και ο παπα-Γιάνναρος του Νίκου Καζαντζάκη*”), «Ο Λύχνος» (Γαλλική επιθεώρηση της CONNAISSANCE HELENIQUE, Aix-en-Provence-Marseille), No 20, Juillet 1984, p. 15-18.

Πρόκειται για σύντομη αναφορά στον συγκεκριμένο μυθιστορηματικό ήρωα του Καζαντζάκη. Συντάχτηκε πριν την ολοκλήρωση της διδακτορικής διατριβής και εκφράζει, με συντομία, τις βασικές κατευθύνσεις που πήρε, στη συνέχεια, η σχετική μελέτη.

5. “*Regards sur la littérature grecque de la période de la dictature (1967-1974): Le Maître et le Prêtre*” (“*Ματιές στην ελληνική λογοτεχνία της εποχής της διδακτορίας (1967-1974): Ο Δάσκαλος και ο Ιερέας*”), «Ο Λύχνος», No 32, Juillet 1987, p. 64-68.

Η μελέτη αυτή αποτελεί μικρή συμβολή στη γνωριμία με τη λογοτεχνική παραγωγή την εποχή της δικτατορίας στην Ελλάδα. Εξετάζονται και αντιπαραβάλλονται δύο μυθιστορήματα: *Η αντίστροφη μέτρηση* του Παντελή Πρεβελάκη που γράφτηκε το 1969 και κυκλοφόρησε μυστικά στα χρόνια της δικτατορίας και *Ο Ξόπαπας* του Γιάννη Σταμίρη που εκδόθηκε στο Μόντρεαλ του Καναδά το 1972. Στο έργο του Πρεβελάκη παρουσιάζεται ένας πανεπιστημιακός Καθηγητής Ιστορίας που με λόγια και έργα κάνει τη δική του αντίσταση ενάντια στο καταπιεστικό καθεστώς. Ο Σταμίρης, από την πλευρά του, προβάλλει τη μορφή ενός πολύ δυναμικού κληρικού-αντιστασιακού που δεν διστάζει να χάσει το σχήμα του για να εναντιωθεί στους αντιδημοκρατικούς τρόπους των δικτατόρων. Τα δύο έργα αποτελούν ύμνο στη δημοκρατία μέσα από την ηρωική στάση δύο κατεξοχόν πνευματικών στοιχείων της νεοελληνικής κοινωνίας, του πανεπιστημιακού και του ιερέα.

6. “*Οι Αδερφοφάδες μία νεοελληνική χριστολογική τραγωδία*”, «Νέα Εστία», τεύχος 1465, 15 Ιουλίου 1988, σελ. 939-944.

Η μελέτη είναι βασισμένη στη θεματική της διδακτορικής διατριβής και τονίζει ιδιαίτερα την κοινωνικοϊστορική και χριστολογική πλευρά του μυθιστορήματος. Γίνεται επίσης αναφορά στη θεωρία του Girard και την πιθανή εφαρμογή της σε λογοτεχνικά κείμενα.

7. “*Ένα χαρακτηριστικό μυθιστόρημα του Georges Bernanos*”, «Νέα Εστία», τεύχος 1468, 1 Σεπτεμβρίου 1988, σελ. 1157-1161.

Εδώ παρουσιάζεται, στο πλαίσιο αφιερώματος της «Νέας Εστίας» στον Γάλλο συγγραφέα, το μυθιστόρημα *Ημερολόγιο επαρχιακού εφημέριου*. Τοποθετείται στη δημιουργική πορεία του Bernanos, επισημαίνεται η διάβρωση της σύγχρονης γαλλικής κοινωνίας, το δράμα της αποστολής του κληρικού που καλείται να αντιμετωπίσει την αδιαφορία των “πιστών” και τη θεική σιωπή-απουσία και τονίζονται τα χριστολογικά στοιχεία του έργου.

8. “Ο Καζαντζάκης, ο Ουναμούνο και οι δύο άγιοί τους”, «Νέα Εστία», τεύχος 1497, 15 Νοεμβρίου 1989, σελ. 1514-1517.

Ο παπα-Γιάνναρος των *Αδερφοφάδων* του Νίκου Καζαντζάκη συναντιέται εδώ μ’ έναν Ισπανό καθολικό κληρικό του έργου *Άγιος Εμμανουήλ ο Καλός Μάρτυρας* του Δον Μιγκέλ Ουναμούνο. Είναι μια πρόταση παράλληλης ανάγνωσης δύο μυθιστορημάτων βγαλμένων από τη φρίκη των εμφυλίων πολέμων (ισπανικού και ελληνικού) αλλά και μία συνάντηση δύο συγγραφέων που γνωρίστηκαν το 1936 στη Σαλαμάνκα της Ισπανίας, όταν ο Ουναμούνο χάρισε το συγκεκριμένο βιβλίο του, *San Manuel Martir*, στον Καζαντζάκη. Στη μελέτη προβάλλεται η πνευματική συγγένεια των δύο χωριών, του Βαλβέρδε ντε Λουθέρνα και του Κάστελλου και τονίζονται τα τραγικά και χριστολογικά στοιχεία των έργων. {Η μελέτη αναδημοσιεύτηκε στα γαλλικά στη γαλλόφωνη επιθεώρηση «Le Regard Crétois» της Διεθνούς Εταιρείας φίλων του Νίκου Καζαντζάκη, τεύχος 2, Σεπτέμβριος 1990, σελ. 39-43.}

9. “Les premiers petits pas d’ un grand créateur: *Il commence à faire jour, Fasga, Jusqu’ à quand?*: Trois oeuvres dramatiques de jeunesse de Nikos Kazantzaki ” (“Τα πρώτα μικρά βήματα ενός μεγάλου δημιουργού: *Ξημερώνει, Φασγά, Έως πότε;*: Τρία δραματικά έργα της νεότητας του Νίκου Καζαντζάκη”), «Le Regard Crétois». No 3, Mai 1991, p. 40-46.

Εδώ παρουσιάζονται τρία εντελώς άγνωστα στο γαλλικό κοινό (και ελάχιστα γνωστά στο ελληνικό) θεατρικά έργα του νεαρού Νίκου Καζαντζάκη. Το *Ξημερώνει* (1906) και το *Φασγά* (1907) είναι τραγωδίες που έχουν θέμα διαταραγμένες σχέσεις ζευγαριών και χαρακτηρίζονται από στοιχεία συμβολισμού και κοινωνικο-ψυχολογικές προεκτάσεις. Θεωρούνται έργα πρωτοποριακά και επαναστατικά για την εποχή που γράφτηκαν. Το *Έως πότε;* (1907), πιο παραδοσιακό και ελληνικό, προβάλλει, μέσα από ένα ιστορικό θέμα, τις έννοιες της ελευθερίας και της αυτοθυσίας.

10. “Figures de prêtres dans la littérature néo-hellénique au tournant du siècle” (1880-1930) (“Μορφές ιερέων στην νεοελληνική λογοτεχνία στη στροφή του αιώνα, 1880-1930”), «Ο Λύχνος», No 50, Janvier 1992, p.72-76.

Μελέτη που έχει στόχο να ενημερώσει κυρίως το γαλλικό κοινό για μορφές ελλήνων κληρικών της συγκεκριμένης δημιουργικής εποχής της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Από τον *Λυσσασμένο* (1877) και τον *Παπα-Νάρκισσο* (1886) του Δημήτριου Βικέλα και *Το αμάρτημα της μητρός μου* (1883) του Γεωργίου Βιζυηνού, περνώντας από τα Παπαδιαμαντικά *Στο Χριστό το Κάστρο* (1892), *Ο Καλόγερος* (1892), *Οι Ελαφροήσκιωτοι* (1893) και *Λαμπριάτικος Ψάλτης* (1893), το *Ζητιάνο* (1896) του Ανδρέα Καρκαβίτσα και τα *Χριστούγεννα του Αμερικάνου* (1901) του Αντώνη Τραυλαντώνη, *Το Φλογισμένο ράσο* (1911) του Πλάτωνα Ροδοκανάκη, τα έργα του Γρηγορίου Ξενοπούλου και του Παύλου Νιρβάνα μέχρι τον *Παπα-Ειδωλόλατρη* (1920) του Δημοσθένη Βουτυρά, η νεοελληνική λογοτεχνία στη στροφή του αιώνα παρουσιάζει κληρικούς άλλοτε πιστούς και άγιους και άλλοτε διακατεχόμενους από ανθρώπινα πάθη και μεταφυσικές αγωνίες.

11. “*Le Maître-maçon de Nikos Kazantzaki*” (“*Ο Πρωτομάστορας του Νίκου Καζαντζάκη*”), «*Le Regard Crétois*», No 12, Décembre 1995, p. 11-15.

Εδώ γίνεται μια προσέγγιση του πρωτόλειου αυτού θεατρικού του κρητικού συγγραφέα το οποίο και έχω μεταφράσει στα γαλλικά.

12. “Η σημασία της συλλογής του Κώστα Βάρναλη *Το Φως που Καίει*”, «*Αναζητήσεις*», τεύχος 5, Βέροια 1995-1996, σελ. 127-138.

Πρόκειται για μελέτη που, μετά από σύντομη αναφορά στο συγκεκριμένο έργο του Βάρναλη, επιχειρεί να το εντάξει στη γενικότερη δημιουργία του συγγραφέα, πράγμα που οδηγεί σε σκέψεις σχετικές με τη σημασία και την σπουδαιότητά του.

13. “Κλειδιά για την ανάγνωση ενός νεοελληνικού κειμένου”, «*Φηγός*», τεύχος 1, Ιωάννινα, Άνοιξη 1997, σελ. 26-39.

Πρόκειται για δημοσίευση πανεπιστημιακού μαθήματος που απευθύνεται σε πρωτοετείς φοιτητές Φιλοσοφικής Σχολής και στοχεύει, μέσα από αναφορά σε έργα των Ν. Καζαντζάκη και Π. Πρεβελάκη, να εξοικειώσει τους νέους επιστήμονες με διάφορες έννοιες όπως αυτή της σημασίας των έργων της νεότητας των συγγραφέων, της θεματικής και της σύγκρισης ανάμεσα σε έργα με κοινή θεματική και της κοινωνικοιστορικής προσέγγισης. Επίσης γίνεται αναφορά στη “συνάντηση” του “συστήματος Girard” με έργα νεοελληνικής λογοτεχνίας στα οποία δεσπόζει η έννοια της θυσίας και επιχειρείται σχετική ανάγνωση συγκεκριμένων κειμένων.

14. “Δύο σταθμοί στη λογοτεχνική πορεία του Νίκου Καζαντζάκη”, «*Ελλωτία*», Τόμος 6, Χανιά, 1997, σελ. 63-80.

Το θέμα της μελέτης είναι ένα έργο της νεότητας του συγγραφέα, *Ο Πρωτομάστορας* και ένα της ωριμότητας, *Οι Αδερφοφάδες*. Και εδώ, εκτός από τις άλλες επισημάνσεις και προσεγγίσεις, προβάλλεται η σκέψη του René Girard που, με τη θεωρία του σχετικά με τη βία και το εξιλαστήριο θύμα, προσφέρει τα “κλειδιά” για μια διαφορετική ανάγνωση των έργων.

15. “Τα δραματικά έργα του Δημήτρη Βερναρδάκη με βυζαντινό θέμα”, «*Νέα Πορεία*», Τεύχος 506-508, Θεσσαλονίκη, Απρίλιος-Ιούνιος 1997, σελ. 149-159.

Η μελέτη αποτελεί προσέγγιση των έργων *Μαρία Δοξαπατρή* (1858), *Φαύστα* (1893) και *Νικηφόρος Φωκάς* (1905) με έμφαση στο τελευταίο. Αναζητούνται οι πιθανές ιστορικές πηγές του έργου που αντιπαραβάλλονται με το ίδιο το κείμενο του Βερναρδάκη και γίνεται ιδιαίτερος λόγος για την “συνάντηση” του συγγραφέα με τους Κ. Παπαρηγόπουλο, G. Schlumberger και K. Krumbacher.

16. “*Ο Πρωτομάστορας του Νίκου Καζαντζάκη*”, «*Φωκικά Χρονικά*», Τόμος ΣΤ΄, Αμφισσα, 1997, σελ. 25-32. Η ίδια μελέτη αναδημοσιεύτηκε στα πρακτικά της ημερίδας για τον εορτασμό των δέκα χρόνων από την ίδρυση της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη(Κρητική Εστία, Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 1998, Έκδοση

Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη, Ελληνικό Τμήμα, Αθήνα 2000, σελ. 34-41).

17. “Inspiration et structure de *Pantagruel* de Rabelais”, «Racine» (Γαλλοελληνική έκδοση του Συλλόγου παλαιών μαθητών και φίλων του Γαλλικού Ινστιτούτου Ιωαννίνων), Νο 29, Δεκέμβριος 1998, σελ. 5-8.

Η μελέτη αποτελεί αναφορά στις πηγές έμπνευσης και το γενικότερο κλίμα που οδήγησε τον Rabelais στον *Pantagruel* αλλά και σε ζητήματα που σχετίζονται με τη δομή του συγκεκριμένου έργου.

18. “Σταθμοί στη ζωή και τη λογοτεχνική πορεία του Ζωρζ Μπερνάνος”, «Φηγός», Νο 5, Ιωάννινα, Φθινόπωρο 1998 – Χειμώνας 1999, σελ. 103-121.

Πρόκειται για μελέτη – περιδιάβαση της ζωής του μεγάλου Γάλλου συγγραφέα Georges Bernanos με έμφαση στις μεγάλες λογοτεχνικές του δημιουργικές στιγμές.

19. “Violence et Sacrifice. Une approche différente de textes de la littérature néohellénique”, «Greek Letters», published by the Hellenic Society of Translators of Literature, Volume 13, Athens 1999-2000, p. 167-178.

Πρόκειται για μια πρόταση διαφορετικής ερμηνευτικής προσέγγισης κειμένων της νεοελληνικής λογοτεχνίας κάτω από το πρίσμα της θεωρίας του Γάλλου ιστορικού και ανθρωπολόγου René Girard σχετικά με το μηχανισμό του εξιλαστήριου θύματος.

20. “Réflexions sur la traduction au théâtre: le cas de Nikos Kazantzakis”, Πρακτικά Διεθνούς Συμποσίου με θέμα τη Μετάφραση. (Αθήνα, 2000, σελ. 35-44).

Πρόκειται για ανακοίνωση σχετική με τη θεατρική μετάφραση με έμφαση στις ιδιαιτερότητες της απόδοσης του Καζαντζακικού *Πρωτομάστορα* στα γαλλικά.

21 “Νίκος Καζαντζάκης”. Παράλληλο κείμενο για τη θεματική ενότητα «Γράμματα II: Νεοελληνική Φιλολογία» (19ος και 20ος αιώνας) του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (Πάτρα 2001, σελ. 25-50).

Πρόκειται για κείμενο που παρουσιάζει-αναλύει το σύνολο της λογοτεχνικής πορείας του Νίκου Καζαντζάκη στο “πνεύμα” των κειμένων που απευθύνονται στους φοιτητές του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου.

22. “Συμβολή στη μελέτη του μεταφραστικού έργου του Παντελή Πρεβελάκη. Το γαλλικό θέατρο”. Ανάτυπο από τα πρακτικά του Συνεδρίου «Κρήτη και Ευρώπη: συγκρίσεις, συγκλίσεις και αποκλίσεις στη λογοτεχνία». (Βάρβαροι Κρήτης, 2001, σελ. 279-286).

Στη μελέτη αυτή επιχειρείται μια πρώτη προσέγγιση των μεταφράσεων έργων του Molière, του Claudel και του Montherlant στα ελληνικά από τον Παντελή Πρεβελάκη.

23. “Ξαναδιαβάζοντας την *Αρρώστια του αιώνα* του Παντελή Πρεβελάκη”, «Revue des Etudes Neohelléniques», Daedalus, (Paris – Athènes, 2002, σελ. 153-172).

Πρόκειται για άρθρο στο οποίο επανέρχεται η ερμηνευτική σκοπιά ανάγνωσης του θεατρικού έργου του Παντελή Πρεβελάκη με βάση το “σύστημα Girard” έτσι όπως παρουσιάστηκε στη μονογραφία μου “ΒΙΑ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑ” .

24. “*Αδερφοφάδες*. Μυθιστόρημα ωριμότητας του Νίκου Καζαντζάκη”. Πρακτικά του Συμποσίου «Το μυθιστορηματικό έργο του Νίκου Καζαντζάκη» (Αθήνα, Κρητική Εστία, 2003, σελ. 100-106).

25. “Η λογοτεχνική μετάφραση ως διδακτική πράξη. Το παράδειγμα του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου”. Πρακτικά Διεθνούς Συνεδρίου με θέμα τη Μετάφραση. (Θεσσαλονίκη, 2004, σελ. 785-792).

Πρόκειται για κατάθεση μιας πρότασης εργασίας που φιλοδοξεί να συμβάλλει στη συζήτηση γύρω από το περιεχόμενο και τον τρόπο προσέγγισης του γνωστικού αντικείμενου της λογοτεχνικής μετάφρασης ως πανεπιστημιακού μαθήματος.

26. “Η μεταφυσική ματιά του μυθιστοριογράφου Ζωρζ Μπερνάνος”, «Δια-κείμενα», Ετήσια Έκδοση Εργαστηρίου Συγκριτικής Γραμματολογίας Α.Π.Θ., τεύχος 6, Θεσσαλονίκη 2004, σελ. 79 – 90.

Η μελέτη αυτή επαναφέρει το ενδιαφέρον για τον μεγάλο Γάλλο συγγραφέα Georges Bernanos του οποίου η μεταφυσική ματιά στο μυθιστορηματικό του έργο αποτελεί την ουσία της γραφής του.

27. “*Η Πριγκίπισσα της Ηλιδας* του Μολιέρου. Ένα άγνωστο έργο του Μολιέρου”, «Ρασίν », τεύχος 41, Ιωάννινα, Δεκέμβριος 2004, σελ. 1-5.

Αναφορά σε ένα άγνωστο στην Ελλάδα έργο του Μολιέρου το οποίο και μετέφρασα στα ελληνικά. (Βλ. “Μετάφραση αυτοτελών λογοτεχνικών έργων”).

28. “Ο Γιάννης Δάλλας και οι ποιητές του Μεσοπολέμου. Επανεκτιμήσεις και συγκρίσεις.”, «Πόρφυρας» Νο 119, Απρίλιος – Ιούνιος 2006, σελ. 118-126.

Η μελέτη επιχειρεί να εστιάσει την ερευνητική ματιά σε τρεις ποιητές στοχεύοντας να σκιαγραφήσει τον τρόπο με τον οποίο ο Δάλλας ιχνηλατεί την ψυχή και διαβάζει το έργο του Κώστα Καρυωτάκη, του Ρώμου Φιλύρα και του Τέλλου Άγρα.

29. “Ο Παντελής Πρεβελάκης θεατρικός συγγραφέας και μεταφραστής θεάτρου στη γόνιμη εικοσαετία 1950-1970”, Επετειακός τόμος για τα 20 χρόνια ΤΞΓΜΔ, Αθήνα, Δίαυλος, 2007, σελ. 261-268.

Πρόκειται για μια πρώτη ανίχνευση των διεργασιών εκείνων που διέπουν την “συμπόρευση” δημιουργού-μεταφραστή. Σε ποιο σημείο στοιχειοθετείται πνευματική συγγένεια ανάμεσα στο θεατρικό έργο του Πρεβελάκη και τις μεταφραστικές του επιλογές και ιδιαιτερότητες από το χώρο του γαλλικού θεάτρου; Ο λογοτέχνης

επηρεάζει τον μεταφραστή ή ο μεταφραστής καθορίζει την πέννα του θεατρικού συγγραφέα;

30. “Ο Πρεβελάκης ως αντικείμενο μετάφρασης”, «Διαβάζω», τεύχος 472, Μάρτιος 2007, σελ. 133-137.

Η μελέτη αυτή παρουσιάζει τα πρώτα παιδαγωγικά συμπεράσματα και προβληματισμούς της χρήσης των πρεβελαικών κειμένων σε άσκηση στα πλαίσια Εργαστηρίου Λογοτεχνικής Μετάφρασης.

31. “Αφιέρωμα στα Επτάνησα” στον τόμο της “Πολιτιστικής Συνεργασίας”, Αθήνα, 2007, σελ. 149-179.

32. “Σκέψεις για τη μετάφραση στα γαλλικά των έργων του Ν. Καζαντζάκη”, «Ομπρέλλα», Νο 77, Ιούνιος - Αύγουστος 2007, σελ.79-81.

Το κείμενο αυτό παρουσιάζει, εν συντομία, την δύσκολη διεργασία απόδοσης των έργων του Νίκου Καζαντζάκη στα γαλλικά με αναφορά στα έργα του συγγραφέα που έτυχαν απόδοσης στη γαλλική γλώσσα.

33. “Το μεταφραστικό έργο του Καζαντζάκη και η εκπαίδευση”, Βιβλιοθήκη της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων: «Νίκος Καζαντζάκης και Εκπαίδευση», Ελληνοεκδοτική, Αθήνα 2008, σελ. 99 – 108.

Η βάση της εκκίνησης και η λογική στην οποία βασίζεται η μελέτη αυτή, είναι η διαπίστωση ότι, εκτός από πηγή αισθητικής απόλαυσης αλλά και προβληματισμού για τον αναγνώστη, εκτός από πεδίο έρευνας για το νεοελληνιστή και τον συγκριτολόγο, τα κείμενα του Νίκου Καζαντζάκη αποτελούν ουσιώδη παραγωγικά εργαλεία στα χέρια του μεταφρασιολόγου και του μεταφραστή, συνδράμοντας στην επιτυχία των στόχων του στο πλαίσιο της άσκησής του στα πανεπιστημιακά "Εργαστήρια Λογοτεχνικής Μετάφρασης".

34. “Ο Νίκος Καζαντζάκης και η Γαλλία”, Έκδοση Πρακτικών Επιστημονικής Ημερίδας, “Ο κοσμοπολιτισμός του Νίκου Καζαντζάκη”, Έκδοση Εργαστηρίου Συγκριτικής Γραμματολογίας ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, 2008, σελ. 107 – 114.

Η μελέτη αυτή ξεκινά με την υπενθύμιση των βασικότερων σταδίων – σταθμών της διαμονής του Έλληνα συγγραφέα επί γαλλικού εδάφους για να περάσει, στη συνέχεια, σε σύντομη αναφορά στη σχέση του με τη γαλλική γλώσσα. Στη συνέχεια, γίνεται αναφορά στη λογοτεχνική τύχη του έργου του στη Γαλλία με βάση κυρίως τις μεταφράσεις των βιβλίων του ενώ κατατίθεται και σύντομη σκέψη γύρω από τις επιδράσεις και πνευματικές συγγένειες – συναντήσεις με Γάλλους δημιουργούς.

35. “Επανάσταση και νεοτερικότητα. Σκέψεις γύρω από τη γαλλική ποίηση”, Πρακτικά Συνδρίου, Πάτρα, “Περί Τεχνών”, 2008, σελ. 148 – 162.

Η μελέτη αυτή, ενταγμένη σε “Ημέρες Ποίησης” που αναζητούν απάντηση στο ερώτημα “Γιατί η ποίηση;”, επιχειρεί να ανιχνεύσει στοιχεία επαναστατικότητας και νεοτερικότητας σε μια διαδρομή που καλύπτει πάνω από έναν αιώνα γαλλικής ποιητικής διαδρομής από την αυγή του 19ου αιώνα, δηλαδή την επαύριο της Γαλλικής Επανάστασης, μέχρι τους υπερρεαλιστές του μεσοπολέμου του 20ου αιώνα.

36. “Η απήχηση του έργου του Σπύρου Πλασκοβίτη στη Γαλλία”, Τόμος Επιστημονικής Επετηρίδας του Τ.Ξ.Γ.Μ.Δ. 2007 – 2008, Κέρκυρα, 2009, σελ. 297 – 305.

Η μελέτη εστιάζεται στην πρόσληψη του έργου του Σπύρου Πλασκοβίτη στη Γαλλία με ιδιαίτερη έμφαση στα όσα γράφτηκαν από τον Jacques Lacarrière και άλλους σχετικά με τη γαλλική μετάφραση του *Φράγματος*, ενός από τα σημαντικότερα ελληνικά μεταπολεμικά έργα.

37. “Από το μπαρ στην ταρατσα. Ιχνηλατώντας τον θεατρικό μικρόκοσμο της Χλόης Κουτσουμπέλη”, «Πάροδος», Νο 47, Λαμία, Σεπτ. 2011, σελ. 5664 – 5672.

Πρόκειται για προσέγγιση δύο θεατρικών έργων της ποιήτριας Χλόης Κουτσουμπέλη, τον *Ορφέα στο μπαρ* (2005), έργο που σκιαγραφεί πέντε διαφορετικές συναντήσεις του κεντρικού ήρωα με μια διαφορετική γυναικεία μορφή σε κάθε μία από τις πέντε πράξεις του έργου και για την *Ταρατσα* όπου, μέσα από τα έξι πρόσωπα του έργου, πλάθεται πάλι ένας θεατρικός μικρόκοσμος μέσα στον οποίο σκιαγραφούνται ψυχισμοί, ανασύρονται αναμνήσεις και αποκαλύπτονται κρυφές επιθυμίες.

38. “Η μετάφραση της *Φόνισσας* στα γαλλικά. Συμβολή στην ανίχνευση της λογοτεχνικής τύχης του παπαδιαμαντικού έργου στη Γαλλία”, Δεύτερος Τόμος Πρακτικών Συνεδρίου, Αθήναι, εκδ. “Δόμος”, 2013, σελ. 447 – 458.

Η μελέτη ξεκινά με την διαπίστωση ότι η *Φόνισσα* αποτελεί κομβικό κείμενο στην έρευνα της πρόσληψης του έργου του Σκιαθήτη πεζογράφου στο εξωτερικό επικεντρώνοντας, στη συνέχεια, στο ρόλο του Octave Merlier, ως ερευνητού και μεταφραστή του παπαδιαμαντικού έργου στα γαλλικά ενώ ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στη μετάφραση της *Φόνισσας* από τον Guy – Michel Saunier ο οποίος, όχι μόνο πρόσφερε μια νέα μεταφραστική εκδοχή, αλλά ανανέωσε την ερμηνευτική ματιά στο έργο του έλληνα δημιουργού.

39. “Η εκδοτική σειρά Γαλλόφωνη Λογοτεχνία, εκδόσεις Γρηγόρη”, Αθήνα, τόμος *Γαλλοφωνία και πολυπολιτισμικότητα*, εκδ. Γρηγόρη, Αθήνα, 2013, σελ. 45-52

Αναφορά στην εκδοτική σειρά "Γαλλόφωνη Λογοτεχνία" (της οποίας είμαι αμισθί επιστημονικός υπεύθυνος), η οποία, στα χρόνια εκδοτικής της πορείας (από το 2011) ,έχει παρουσιάσει έντεκα βιβλία φιλοδοξώντας να στρέψει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και ερευνητή προς άγνωστα στο ευρύ κοινό έργα της σύγχρονης (κυρίως) γαλλόφωνης λογοτεχνίας, προβάλλοντας, με την επιλογή αυτή,μεταφράσεις

γαλλόφωνων συγγραφέων στα ελληνικά, αναδεικνύοντας τη γλωσσική και πολιτιστική πολυμορφία αλλά και στηρίζοντας την πολυγλωσσία και, μέσω αυτής, την ελληνική γλώσσα.

40. “Ο Παντελής Πρεβελάκης και η Γαλλία”, στον τόμο “Το μεταφραστικό έργο του Παντελή Πρεβελάκη. Φιλολογική και Ιστορική Προσέγγιση”. Επιμέλεια Κειμένων, Εισαγωγή και Κατάλογος, Χρύσα Δαμιανάκη. “Οι Εκδόσεις των Φίλων”, Αθήνα, 2014, σελ.99 - 129.

Πρόκειται για μια πρώτη προσέγγιση των σχέσεων του Πρεβελάκη με τη Γαλλία η οποία και οδήγησε στην συγγραφή της ομώνυμης μονογραφίας (βλ. εδώ, “Μονογραφίες”)

41. Συμμετοχή με μελέτη στον τόμο με τίτλο “Mythes, Symboles, Realités.Mélanges en l’honneur de Georges Freris” (Editions Reo, octobre 2015). Τίτλος μελέτης: “Mariama Ba, figure emblématique de la littérature africaine féminine” (p.353-366).

Πρόκειται για μελέτη σχετική με τη ζωή και το έργο της Σενεγαλέζας συγγραφέα, Μαριάμα Μπα.

ΣΤ. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΥΤΟΤΕΛΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

α. Απόδοση από τα γαλλικά στα ελληνικά τριανταδύο ποιημάτων της Γαλλίδας ποιήτριας Cilick Santamaria που εκδόθηκαν το 1990 στο Παρίσι από τον εκδοτικό οίκο “Grassin” σε δίγλωσση έκδοση (γαλλικά - ελληνικά). Τίτλος της ποιητικής συλλογής: «Ramdam» («Πάταγος»), 96 σελίδες.

β. Μετάφραση από τα ελληνικά στα γαλλικά του θεατρικού έργου του Νίκου Καζαντζάκη *Ο Πρωτομάστορας* (1910). Το έργο εκδόθηκε στη Γαλλία, το Μάρτιο του 1995 σε δίγλωσση έκδοση από τον οίκο “A. Die” με την οικονομική υποστήριξη του “Κρατικού Κέντρου Βιβλίου” της Γαλλίας, 101 σελίδες.

γ. Απόδοση από τα γαλλικά στα ελληνικά τριανταδύο ποιημάτων της Γαλλίδας ποιήτριας Cilick Santamaria που εκδόθηκαν το 1998 στο Παρίσι από τον εκδοτικό οίκο “Les Cahiers de l’Arbre” σε δίγλωσση έκδοση (γαλλικά - ελληνικά). Τίτλος της ποιητικής συλλογής: «Blancs-Bleus» («Γαλανόλευκα»), 120 σελίδες.

δ. Μετάφραση από τα γαλλικά στα ελληνικά του βιβλίου του François Maspero *Les abeilles et la guêpe (Οι Μέλισσες και η Σφήκα)*, Αθήνα, Εκδόσεις “Σοκόλη”, 2005, 315 σελίδες.

ε. Μετάφραση από τα γαλλικά στα ελληνικά του άγνωστου στην Ελλάδα θεατρικού έργου του Μολιέρου *La Princesse d' Elide (Η Πριγκίπισσα της Ήλιδας)*, Αθήνα, Εκδόσεις “Κέδρος”, 2007, 133 σελίδες.

στ. Μετάφραση από τα γαλλικά στα ελληνικά του βιβλίου του Βέλγου συγγραφέα Max Vilain *Τρεχαντήρια της Μεσογείου*, Αθήνα, Εκδόσεις “Γρηγόρη”, 2009, 323 σελίδες.

ζ. Μετάφραση από τα γαλλικά στα ελληνικά του θεατρικού έργου του Rémy de Vos *Jusqu' à ce que la mort nous sépare (Μέχρι να μας χωρίσει ο θάνατος)*, Αθήνα, Εκδόσεις “Γρηγόρη”, 2011, 68 σελίδες.

η. Μετάφραση από τα γαλλικά στα ελληνικά του θεατρικού έργου του Fabrice Melquiot, *Ma vie de chandelle (Το κερί της ζωής μου ή Ο συνένοχος θεατής)*, Αθήνα, Εκδόσεις “Γρηγόρη” 2012, 89 σελίδες.

θ. Μετάφραση από τα γαλλικά στα ελληνικά του θεατρικού έργου του Jean-Luc Lagarce, *J' étais dans ma maison et j' attendais que la pluie vienne, (Στο σπίτι περιμένοντας τη βροχή)*, Αθήνα, Εκδόσεις “Γρηγόρη”, 2012, 74 σελίδες.

ι. Μετάφραση από τα γαλλικά στα ελληνικά του θεατρικού έργου της Carole Fréchette *Violette sur la terre, (Η Βιολέτ στη γη)*, Αθήνα, Εκδόσεις “Γρηγόρη”, 2013, 105 σελίδες.

ια. Μετάφραση από τα ελληνικά στα γαλλικά του θεατρικού έργου του Αρκά *Εχθροί εξ αίματος (Ennemis de sang)*, Αθήνα, Εκδόσεις Γρηγόρη, 2017, 95 σελίδες.

2. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

α. “Η γλώσσα της δημιουργίας του Georges Bernanos”, «Το Δέντρο», τεύχος 40, Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 1988, σελ. 45-50.

Πρόκειται για παρουσίαση δειγμάτων μιας διαφορετικής πτυχής του δημιουργού και στοχαστή Bernanos. Παρμένα από τον τόμο με τίτλο «Essais et écrits de combat» («Δοκίμια και μαχητικά έργα»), τα κείμενα που αποδίδονται εδώ στα ελληνικά, παρουσιάζουν ένα ταπεινό εργάτη του λόγου, άλλοτε βασανισμένο και ελαφρά απαισιόδοξο και άλλοτε τρυφερό επαναστάτη και υμνητή της μυθιστορηματικής τέχνης. Τα αποσπάσματα είναι από τα έργα *Les Grands Cimetières sous la lune (Τα*

μεγάλα κοιμητήρια κάτω από τη σελήνη, 1938), *Lettre aux Anglais* (Επιστολή στους Άγγλους, 1947) και *Les enfants humiliés* (Τα ταπεινωμένα παιδιά, 1949).

β. Απόδοση από τα ελληνικά στα γαλλικά ποιημάτων διαφόρων νεοελλήνων ποιητών κυρίως στην επιθεώρηση «*Racine*»: Τεύχος Νο 17, Οκτώβριος 1992, μεταφράζονται ποιήματα των Κ. Παπαδημητρίου και Ε. Παπαζήση. Τεύχος Νο 18, Μάιος 1993, ποιήματα των Τ. Κανάτση και Κ. Βλάχου. Τεύχος Νο 29, Δεκέμβριος 1998, ποιήματα του Φρίξου Τζιόβα. Τεύχος Νο 42-43, Δεκέμβριος 2005, ποιήματα του Γιώργου Οικονόμου. Τεύχος Νο 44 - 45, Δεκέμβριος 2006, ποιήματα του Γ. Περυσσινάκη.

γ. Μαξ Βιλαίν, “Ο ήλιος”, «Γλώσσα Πολύτροπος» Νο 3, Κέρκυρα, Α΄εξάμηνο 2001, σελ. 97 – 116.

Πρόκειται για μετάφραση κειμένου που περιλήφθηκε στο βιβλίο *Τρεχαντήρια της Μεσογείου*.

δ. Μισέλ Ντεόν, “Τρία κείμενα για την Ελλάδα”, «Φηγός» Νο 13, Άνοιξη 2002, σελ. 186-199.

Τα κείμενα που μεταφράζονται εδώ, είναι παρμένα από το βιβλίο *Je me suis beaucoup promené...* (1995), του Γάλλου ακαδημαϊκού και συγγραφέα Michel Déon, γνωστού για την αγάπη του για την Ελλάδα που του ενέπνευσε τα έργα *Μπαλκόνι στις Σπέτσες* και *Συνάντηση στην Πάτμο*.

ε. Μισέλ Ντεόν, “Αναζητώντας τον Οδυσσέα”, «Πόρφυρας» Νο 106, Κέρκυρα, Γενάρης – Μάρτης 2003, σελ. 527 – 540.

Όπως και στην προηγούμενη περίπτωση, έτσι και εδώ μεταφράζεται ένα από τα είκοσι κεφάλαια του βιβλίου *Je me suis beaucoup promené...* του Michel Déon.

στ. “Η Ιταλία του Ντεόν και του Βιλαίν”, «Πόρφυρας» Νο 111, Κέρκυρα, Απρίλιος – Ιούνιος 2004, σελ. 103 – 116.

Κι εδώ μεταφράζονται από το ίδιο βιβλίο του Michel Déon το κεφάλαιο “Ο καθένας έχει τη δικιά του Ιταλία” αλλά και το κείμενο με τίτλο “Ο κρυμμένος θησαυρός της Ιταλίας” από το βιβλίο *Au long des chemins au fil des bouquins* του Βέλγου συγγραφέα Max Vilain.

ζ. “Ένας αγωνιστής πολίτης του κόσμου. Συμβολή στη γνωριμία με την επιστολογραφία του Βίκτορα Ουγκώ. Ο Ουγκώ και η Κίνα”, «Ρασίν» Νο 42-43, Δεκέμβριος 2005, σελ. 11-14.

Εδώ, όπως και σε επόμενες μεταφράσεις, παρουσιάζεται μια σχεδόν άγνωστη στο ελληνικό κοινό πτυχή του μεγάλου Γάλλου συγγραφέα Βίκτορα Ουγκώ, η επιστολογραφία του, που με την δυναμικότητα και επαναστατικότητα του περιεχομένου της επιβεβαιώνει τον χαρακτηρισμό “πολίτης του κόσμου”.

η. “Ένας αγωνιστής πολίτης του κόσμου. Συμβολή στη γνωριμία με την επιστολογραφία του Βίκτορα Ουγκώ. Ο Ουγκώ και η Ισπανία”, «Αχαϊκά», Έκδοση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αχαΐας, Νο 6, Άνοιξη 2006, σελ. 137-146.

θ. “Ίφρις. Μια άγνωστη ημιτελής τραγωδία του Ζαν Ζακ Ρουσό”, «Ηλειακή Επιθεώρηση», Έτος Γ΄, Αριθμ. 12, Απρίλιος – Ιούνιος 2006, σελ. 64-71. {Η ίδια μετάφραση επαναδημοσιεύτηκε στην «Ηλειακή Πρωτοχρονιά» Νο 7, Ιανουάριος 2007, σελ. 161-170}.

ι. “Ένας αγωνιστής πολίτης του κόσμου. Συμβολή στη γνωριμία με την επιστολογραφία του Βίκτορα Ουγκώ. Ο Ουγκώ και η Αϊτή, το Μεξικό και η Κούβα”, «Φηγός», Έκδοση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, Νο 21, Α Έξαμ. 2006, σελ. 225-248.

ια. “Ένας αγωνιστής πολίτης του κόσμου. Συμβολή στη γνωριμία με την επιστολογραφία του Βίκτορα Ουγκώ”, «Τεκμήριο» Νο 8, Κέρκυρα, 2008, σελ. 149 – 158.

ιβ. “Ένας αγωνιστής πολίτης του κόσμου. Συμβολή στη γνωριμία της επιστολογραφίας του Βίκτορα Ουγκώ”, «Μαγνησία», τεύχος 11. Νοέμβριος 2008, σελ. 102 – 107.

ιγ. “Ένας αγωνιστής πολίτης του κόσμου. Συμβολή στη γνωριμία της επιστολογραφίας του Βίκτορα Ουγκώ”, «Το καταφύγιο», τεύχος 2, Κέρκυρα, 2009, σελ 235 – 243.

ιδ. “Ένας αγωνιστής πολίτης του κόσμου. Συμβολή στη γνωριμία της επιστολογραφίας του Βίκτορα Ουγκώ”, «Θέματα Λογοτεχνίας», τεύχος 41, Μάιος – Αύγουστος 2009, σελ. 193 – 202.

ιε. Αποδόσεις από τα ελληνικά στα γαλλικά, δύο ποιημάτων της Ελένης Σεμερτζίδου: "Le premier rayon du soleil" και "Le dernier rêve", «Ρασίν», Νο 50, Ιούνιος – Δεκέμβριος 2009, Ιωάννινα, σελ. 39.

3. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΙΩΝ

α. “P. Paschos: Orthodoxie Byzantine et littérature.” «Ο Λύχνος», Νο 31, avril 1987, p.3-12.

Πρόκειται για μετάφραση από τα ελληνικά στα γαλλικά άρθρου του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Παντελή Πάσχου με θέμα τη βυζαντινή λογοτεχνία. Πρόζα

αντιρρητική, ρητορική, επιστολές, συναξάρια, ποίηση κοσμική, εκκλησιαστική ή λειτουργική, κοντάκια, κανόνες, παρουσιάζονται στο γαλλόφωνο αναγνωστικό κοινό.

β. “Ο Χριστός εναντίον της βίας”, «Ευθύνη», Νο 229, Ιανουάριος 1991, σελ. 35.

Πρόκειται για μικρό απόσπασμα από το βιβλίο του René Girard *Des choses cachées depuis la fondation du monde* (1978) (*Κεκρυμμένα από καταβολής*). Κέντρο του αποσπάσματος αυτού είναι το ιστορικό πρόσωπο του Χριστού που δέχεται να θυσιαστεί για να εξαλειφτεί το φαινόμενο της βίας.

γ. “Ο σιωπηλός Θεός”, «Ευθύνη», Νο 241, Ιανουάριος 1992, σελ. 35.

Σύντομο απόσπασμα από άρθρο του καθολικού Γάλλου θεολόγου και ιερέα Claude J. Geffré με θέμα τον Θεό που όταν σιωπά είναι “μυστήριο αποκάλυψης και μυστικότητας”.

δ. “Γύρω από την πόλη του νέου γαλλικού μυθιστορήματος”, «Racine», Νο 17, Οκτώβριος 1992, σελ. 7-14.

Πρόκειται για μεταφρασμένα από τα γαλλικά αποσπάσματα του βιβλίου του Jean-Yves Tadié *Le Roman au xxe siècle* (*Το μυθιστόρημα στον 20ο αιώνα*, Παρίσι, εκδόσεις Belfond, 1990). Ο Tadié αναφέρεται κυρίως στους συγγραφείς Michel Butor και Alain Robbe-Grillet και στη σημασία που αποκτά το θέμα της πόλης στα έργα τους.

ε. “Μυθιστορήματα της πόλης, πόλη του μυθιστορήματος”, «Ευθύνη», Νο 260, Αύγουστος 1993, σελ. 393-395.

Όπως και στο «Racine» Νο 17, μεταφράζεται εδώ απόσπασμα από το βιβλίο του Jean-Yves Tadié *Το μυθιστόρημα στον 20ο αιώνα: Αληθινές ή κατά φαντασίαν πόλεις και σύγκριση της πόλης του μυθιστορήματος με την πόλη της πραγματικότητας*.

στ. “Συγκριτική, Γενική και Παγκόσμια Φιλολογία”, «Πόρφυρας», Νο 73, Απρίλιος-Ιούνιος 1995, σελ. 183-196.

Πρόκειται για μεταφρασμένη από τα γαλλικά μελέτη του Pierre Brunel, ενός από τους πιο φημισμένους συγκριτολόγους της μεταπολεμικής Γαλλίας, αλλά και γνωστού ερευνητή στους Έλληνες συγκριτικούς φιλόλογους, αρκετοί από τους οποίους βοηθήθηκαν και εμπνεύστηκαν δημιουργικά από δικές του μονογραφίες ή και ακόμα εκπόνησαν διδακτορικές διατριβές και άλλες μελέτες κάτω από την πανεπιστημιακή του καθοδήγηση. Η ενδιαφέρουσα αυτή μελέτη αποτελεί ένα από τα πιο σύγχρονα και επιστημονικά ώριμα κείμενα πάνω στον τομέα της Συγκριτικής, Γενικής και Παγκόσμιας Φιλολογίας. Πρόκειται για την “Εισαγωγή” από το βιβλίο *Επιτομή Συγκριτικής Φιλολογίας* (*Précis de Littérature Comparée*, Παρίσι, εκδόσεις “PUF”, 1989).

ζ. “Τα θεωρητικά προβλήματα της μετάφρασης”, «Τετράμηνα», Νο 59-61, Αμφισσα, Χειμώνας '97-'98, σελ. 4469-4483.

Πρόκειται για μετάφραση από τα γαλλικά δύο κεφαλαίων από το βιβλίο του Georges Mounin *Les problèmes théoriques de la traduction* (Παρίσι, εκδόσεις “Gallimard”, 1963). Μεταφράζονται τα κεφάλαια: «Γλωσσολογία και μετάφραση» και «Η επιστημονική μελέτη της μεταφραστικής πράξης οφείλει να αποτελεί κλάδο της γλωσσολογίας».

η. “Η ευρωπαϊκή πολυγλωσσία”, «Φηγός», Νο 3, Ιωάννινα, Φθινόπωρο 1997-Χειμώνας 1998, σελ. 50-55.

Εδώ μεταφράζεται κείμενο του Paul Thibaud που αποτέλεσε την εισήγησή του στη διάρκεια των Ευρωπαϊκών Συναντήσεων Μετάφρασης που οργανώθηκαν από το Υπουργείο Πολιτισμού της Γαλλίας το Μάρτιο του 1992 στο Παρίσι με γενικό τίτλο το σύνθημα – παρότρυνση: «Να μεταφράζουμε την Ευρώπη». Τα κείμενα των ομιλιών και παρεμβάσεων δημοσιεύτηκαν με την συνδρομή – επιχορήγηση του Εθνικού Κέντρου Γραμμάτων της Γαλλίας (Παρίσι, εκδόσεις “Payot”, 1992).

θ. “Ιστορία, Πολιτισμός και Μετάφραση”, «Ηπειρωτικό Ημερολόγιο», Τόμος ΙΘ΄, Ιωάννινα 1998, σελ. 321-331.

Το κείμενο του Allal Sinaceur που μεταφράζεται εδώ αποτέλεσε επίσης εισήγηση στις Ευρωπαϊκές Συναντήσεις Μετάφρασης.

ι. Μετάφραση από τα γαλλικά στα ελληνικά του εκτενούς κεφαλαίου “Les poivriers de l’avenue de Kephissia – La Grèce moderne” (“Οι πιπεριές της Λεωφόρου Κηφισσίας – Η σύγχρονη Ελλάδα”) του βιβλίου της Sophie Basch *Le voyage imaginaire. Les écrivains français en Grèce au XXe siècle*, Ηπειρωτικό Ημερολόγιο, Τόμος ΚΔ΄, Ιωάννινα 2005, σελ. 183-232.

ια. “Πανιόλ και Ζιονό. Δύο προβηγκιανές φωνές στη “Σκέψη του Νότου”, «Πόρφυρας», Νο 118, Ιανουάριος-Μάρτιος 2006, σελ. 525-538.

Πρόκειται για μετάφραση δύο μελετών σχετικών με δύο μεγάλες λογοτεχνικές μορφές, του Μαρσέλ Πανιόλ και του Ζιονό που δημοσιεύτηκαν στο πρώτο τεύχος της επιθεώρησης «La pensée du midi» (Ανοιξη 2000) προσφέροντας στους αναγνώστες ένα μοναδικό αφιέρωμα στους προβηγκιανής καταγωγής Γάλλους συγγραφείς σε μια προσπάθεια να θέσει τέρμα στη λανθασμένη θέση που επιχειρεί να προβάλει την εικόνα μιας Προβηγκίας διαφοροποιημένης από τις τοποθεσίες της Μεσογείου.

ιβ. “Μποσκό, Σουαρές, Καμού. Τρεις προβηγκιανές φωνές στη «Σκέψη του Νότου»”, «Θέματα Λογοτεχνίας» Νο 32, 2006, σελ. 154-171.

Κι εδώ, όπως και στην προηγούμενη δημοσίευση, παρουσιάζονται σε ελληνική μετάφραση τρεις διαφορετικές οπτικές γωνίες γύρω από τη ζωή και λογοτεχνική δημιουργία τριών ακόμα σημαντικών μορφών του γαλλικού νότου.

ιγ. Μετάφραση της μελέτης του Jean – René Ladmiral “Μεταφραστική κατάρτιση και φιλοσοφική μετάφραση”, Επιστημονική Επετηρίδα (Yearbook) του Τ.Ξ.Γ.Μ.Δ. 2008 – 2009, Κέρκυρα, 2010, σελ. 109 – 127.

ιδ. Μετάφραση της μελέτης του Bernard Alavoine “Ο Μισέλ Ντεόν στην Ελλάδα : το όνειρο του νησιού μέρα με τη μέρα”, «Νέα Παιδεία», Νο 139, Αθήνα, Ιούλ. – Σεπτ. 2011, σελ. 17 – 30.

ιε. Μετάφραση της μελέτης του Antonio Bueno Garcia (Πανεπ. Valladolid, Ισπανία), “Η διδασκαλία της μετάφρασης στο σταυροδρόμι μιας παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας”, Επιστημονική Επετηρίδα (Yearbook) του Τ.Ξ.Γ.Μ.Δ. 2009 – 2011, Κέρκυρα, σελ. 23 – 45.

ιστ. Μετάφραση της μελέτης της Susan Bassnett “Πότε μια μετάφραση δεν συνιστά μετάφραση”, «Νέα Ευθύνη», τεύχος 12, Ιούλ. – Αύγ. 2012, σελ. 394 – 413.

Z. ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. Φαμπρίς Μελκιό [Fabrice Melquiot], *Ο συνένοχος θεατής*. Παραστάθηκε στο "Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης" το Μάιο του 2012 σε σκηνοθεσία Έλλης Παπακωνσταντίνου και μετάφραση Δημήτρη Φίλια.

2. Ρεμί ντε Βος [Rémy de Vos], *Μέχρι να μας χωρίσει ο θάνατος*.

Παραστάθηκε :

α) Στην Αθήνα στο "Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης" τον Ιούνιο του 2012 σε σκηνοθεσία Γιώργου Καραμίχου και μετάφραση Δημήτρη Φίλια.

β) Στην Αθήνα, στο θέατρο "Μικρό Γκλόρια" σε σκηνοθεσία Γιώγου Καραμίχου σε μετάφραση Δημήτρη Φίλια στη διάρκεια της θεατρικής σεζόν 2015-2016.

3. Ζαν Λυκ Λαγκάρς (Jean – Luc Lagarce), *Στο σπίτι περιμένοντας τη βροχή*. Παραστάθηκε :

- α) Στην Αθήνα, στο " Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης" τον Απρίλιο του 2014 σε σκηνοθεσία – δραματουργική επεξεργασία Σύλβιας Λιούλιου και μετάφραση Δημήτρη Φίλια.
- β) Στην Αθήνα, στο χώρο "Προσωρινός" από τον Δεκέμβριο του 2014 έως το Φεβρουάριο του 2015 και στη συνέχεια σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας σε σκηνοθεσία Esther André Gonzalez και μετάφραση Δημήτρη Φίλια.
4. Καρόλ Φρεσέτ (Carole Frechette), *Η Βιολέτ στη γη*. Παραστάθηκε:
- α) Στην Αθήνα, στο "Στούντιο Μαυρομιχάλη", στο δίμηνο Μάιος-Ιούνιος 2019, θεατρική ομάδα Μετεωρίτες.
- β) Στη Λάρισα, στο "Θέατρο Τεχνών", το Νοέμβριο του 2019 από τη θεατρική ομάδα Realisma.

Η. ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ -ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

1. “René Girard, μία επαναστατική φωνή στο χώρο των ανθρωπιστικών σπουδών”, «Λαογραφία», τόμος ΛΔ΄, 1988, σελ. 92-103.
Αναφορά στην πορεία της σκέψης του γνωστού Γάλλου ανθρωπολόγου και ιστορικού, από το *Ρομαντικό ψέμα και μυθιστορηματική αλήθεια* (1961) μέχρι το *Η αρχαία οδός των ασεβών* (1985). Η παρουσίαση συνοδεύεται από εργογραφία του Girard και μελέτες γύρω από το έργο του.
2. Παρουσίαση των βιβλίων του René Girard *Η βία και το ιερό* (1982), *Κεκρυμμένα από καταβολής* (1978) και *Η αρχαία οδός των ασεβών* (1985), «Σπείρα», τρίτη περίοδος, τεύχος πρώτο (Καλοκαίρι 1990) σελ. 179-182.
3. Αναφορές στην επιθεώρηση «Regard Crétois», στην αλληλογραφία Ρολάν-Ιστράτι και στην εβδομάδα νεοελληνικής λογοτεχνίας στο Παρίσι, «Το Δέντρο», Νο 55, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 1990, στήλη “Αναγνώσεις”, σελ. 97-101.
4. Παρουσίαση του βιβλίου *Introduction aux Méthodes Critiques pour l’ analyse littéraire* (*Εισαγωγή στις μεθόδους για τη λογοτεχνική ανάλυση*) των Daniel Bergez, Pierre Barberis, Pierre-Marc de Biasi, Marcelle Marini, Gisèle Valency (1990), «Σπείρα», τρίτη περίοδος, τεύχος δεύτερο (Φθινόπωρο 1991), σελ. 182-190.

5. Παρουσίαση των βιβλίων του Φώτη Δημητρακόπουλου *Η πρωτοποριακή κίνηση του 30 και το μυθιστόρημα* (1990) και του Κ. Δημάδη *Δικτατορία, πόλεμος και πεζογραφία 1936-1944* (1991), «Bulletin de liaison du Centre d' Etudes Balkaniques», No 10, Paris, Juillet 1992, p. 210-216.
6. Βιβλιοπαρουσιάσεις τελευταίων βιβλίων και άρθρων σχετικών με τον Καζαντζάκη στη γαλλόφωνη επιθεώρηση «Le Regard Crétois» No 10, Δεκέμβριος 1994, p. 48-50.
7. Παρουσίαση του βιβλίου της Κλεοπάτρας Πρίφτη *Αντίσταση ή Χρέος;* (Αθήνα, 1993), περιοδικό «Racine», τεύχος 24, Ιούνιος 1996, σελ. 14-16.
8. Παρουσίαση του βιβλίου του Γιώργου Φρέρη *Εισαγωγή στο πολεμικό μυθιστόρημα, ελληνικό και ευρωπαϊκό* (Θεσσαλονίκη, 1994), «Πόρφυρας», τεύχος 79, Οκτώβρης-Δεκέμβριος 1996, σελ. 104-106.
9. Παρουσίαση δύο γαλλικών μελετών σχετικών με το μυθιστόρημα: *Introduction aux grandes théories du Roman* (Εισαγωγή στις μεγάλες θεωρίες του Μυθιστορήματος) του Pierre Chartier (Παρίσι, εκδ. Bordas, 1990) και το *Le Roman au XXe siècle* (Το Μυθιστόρημα του 20^{ου} αιώνα) του Jean Yves Tadié (Παρίσι, εκδ. Belfond, 1990), «Φηγός», τεύχος 8, Άνοιξη - Καλοκαίρι 2000, σελ. 100-117.
10. Γιώργου Πεφάνη, *Το θέατρο και τα σύμβολα*, «Φηγός», No 10, Άνοιξη 2001, σελ. 146-148.
11. Δήμητρας Μήττα, *Ο χορτοφάγος λύκος*, «Φηγός», No 11, Καλοκαίρι 2001, σελ. 179-181.
12. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου της Λαμπρίνας Μαραγκού, *Γιώργος Χειμωνάς. Ο Ιανός της Ελληνικής Λογοτεχνίας*, Βιβλιοπωλείο "Ιανός", Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 2009.
13. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου *Λόγια δραπέτες* του ποιητή Κώστα Βασιλάκου. Αθήνα, Loucoumi Bar, 27 Απριλίου 2015.
14. Ομιλητής στην παρουσίαση της ποιητικής συλλογής *Εσύ του Έρωτα* του Γαβριήλ Ιστικόπουλου (Αθήνα, 5/3/2016, εκδόσεις "Όστρια").
15. Ομιλητής στην παρουσίαση του δοκιμίου του Κωνσταντίνου Γεωργάτου, *Πνεύμα αυτόρρητο* (Αθήνα, Κηφισιά, Έπαυλη Δροσίνη, 16/4/2016).
16. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου του Κωνσταντίνου Μπούρα *Φιλοσοφώντας άνευ...* (Αθήνα, 20/5/2016).

17. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου του Κωνσταντίνου Γεωργάτου, *Η ημέρα όγδοη* (Αθήνα, Κηφισιά, 23/10/2016).
18. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου της Νίκης Παπαθεοχάρη, *Άναρχη ιδεολογία χαϊκίζοντας* (Αθήνα, Αμφιθέατρο Κ. Παλαμά, 4/3/2017).
19. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου του Κώστα Βασιλάκου, *Ανάμεσα σε δυο στιγμές* (Αθήνα, 24/4/2017).
20. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου του Κωνσταντίνου Μπούρα, *Τρία Άλφα, μια Ήττα, κι ένα Ωμέγα* (Αθήνα, 8/5/2017).
- 21 “Διαβάζοντας το δοκίμιο *Φιλοσοφώντας άνευ...του Κωνσταντίνου Μπούρα*” (βιβλιοκριτική, “Ο Σίσυφος”, Νο 12-13, 2017, σελ.102-104).
22. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου της Φωτεινής Γεωργαντάκη -Ψυχογιού, *Μυστικός Κώδικας* (Αθήνα, Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, 26/11/2017).
23. Ομιλητής στην εκδήλωση *Ποίηση και Μετάφραση* με τη ευκαιρία της αναφοράς στα μεταφρασμένα σε ξένες γλώσσες ποιήματα του Κωνσταντίνου Μπούρα, *Τρία Άλφα, ένα Ήττα και ένα Ωμέγα* (Αθήνα, Επί Λέξει, 4/12/2017).
24. Ομιλητής στη παρουσίαση του βιβλίου του Βασίλη Ψαρρά, *Τούνδρα* (Αθήνα, 8/12/2017 και Αίγιο, 27/1/2018).
25. Συντονιστής και ομιλητής στην παρουσίαση των δυο πρώτων βιβλίων της σειράς “Νεοελληνική Λογοτεχνία σε Μετάφραση” (Αθήνα, Art Polis Café, 4/1/2018).
26. Ομιλητής στη παρουσίαση του βιβλίου του Χάρη Παπασάββα, *Οργανισμός Αγάπης* (Αθήνα, Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, 11/2/2018).
27. Συντονιστής και αναγνώστης αποσπασμάτων στην παρουσίαση του βιβλίου της Ευαγγελίας Δαμουλή- Φύλια *Μεθώντας μ’ένα κρασί αγιονορείτικο* (Αθήνα, Πολιτιστικό Κέντρο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών (Αθήνα, 29/4/2018).
28. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου της Γιούλη Τσωρού, *Του Έρωτα και του Κόσμου* (Αθήνα, Cotton Club, 6/5/2018).
29. Συντονιστής στην παρουσίαση του βιβλίου της Έμυς Τζωάννου, *Πανδαισία Ιριδισμών* (Αθήνα, Κολωνάκι, Ελληνογαλλικός Σύνδεσμος, 10/5/2018).
30. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου της Βούλας Μέμου, *Στο βράχο της Ανδρομέδας* (Αθήνα, Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, 12/5/2018).

31. Συντονιστής και αναγνώστης αποσπασμάτων στην παρουσίαση του βιβλίου της Ευαγγελίας Δαμουλή- Φίλια, *Μεθώντας μ'ένα κρασί αγιονορείτικο*, (Αθήνα, Σπίτι της Κύπρου, 19/11/2018).
32. Συντονιστής στην παρουσίαση του βιβλίου της Δέσποινας Κοσμοπούλου, *Η διαλεκτική του χώρου και ο εγκλεισμός στο θέατρο* (Αθήνα, Ελληνική Εταιρεία Λογοτεχνών, 2/12/2018).
33. “Ο Χρήστος Λιακόπουλος ως Αυτοκράτωρ Αδριανός” (κριτική θεατρικού κειμένου και θεατρικής παράστασης, “Γράφειν”, 18/12/2019).
34. “Διαβάζοντας τα *Σόδομα και Γόμμορα*” (κριτική μετάφρασης του θεατρικού έργου του Ζ. Ζιρωντού , “Γράφειν”, 22/2/2019).
35. Ομιλητής στην παρουσίαση της ποίησης της Έμυς Τζωάννου (Αθήνα, Γκολφ Γλυφάδας, 15/4/2019).
36. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου του Γιάννη Θηβαίου, *Βροχή και Λιακάδα* (Αθήνα, εκδόσεις Καλέντης, 17/5/2019).
37. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου του του Θανάση Χατζόπουλου *Germaines et Complexes* (Αθήνα, Λεξικοπωλείο, 23/5/2019).
38. Ομιλητής στη παρουσίαση του βιβλίου του Χάρη Παπασσάβα, *Το όνομά σου...Αγάπη* (Αθήνα, Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, 20/10/2019).
39. “Θεατρική γραφή και Θεωρία του Σημείου”,(βιβλιοκριτική βιβλίου της Δέσποινας Κοσμοπούλου, “Γράφειν”, 19/6/2020).
40. Ομιλητής στην παρουσίαση του βιβλίου του Κωνσταντίνου Μπούρα, *Ατλαντίδα* (Αθήνα, Art Polis Café, 1/7/2020).

Θ. ΠΡΟΛΟΓΟΙ – ΔΕΛΤΙΟ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΕΣ ΤΟΜΩΝ

1. Κολλέγιο Pierce-Deree, 18.2.1994 και Σπίτι της Κύπρου, 22.4.1994: Πρόλογος-εισαγωγή στο Β΄ τόμο των θεατρικών έργων του Νίκου Καζαντζάκη σε εκδήλωση παρουσίασης του θεάτρου του από την Διεθνή Εταιρεία φίλων του Νίκου Καζαντζάκη και το Θεατρικό Εργαστήρι Νέας Σμύρνης.
2. Πρόλογος στο Νο 3 (Μάιος 1991) του «Regard Crétois». Τίτλος: “Un roman grec intitulé “Crète”, un roman universel intitulé “Liberté”” (= “Ένα ελληνικό μυθιστόρημα με τίτλο “Κρήτη”, ένα παγκόσμιο μυθιστόρημα με τίτλο “Ελευθερία”): Πρόκειται για μία σκέψη γύρω από την έννοια της Κρήτης και της ελευθερίας σε σχέση με το μυθιστόρημα *Καπετάν Μιχάλης* και την θεματική του συγκεκριμένου τεύχους της επιθεώρησης.
3. Πρόλογος στο Νο 9 (Ιούλιος 1994) του «Regard Crétois». Τίτλος: “Plaisir de voyager, plaisir de lire” (“Χαρά να ταξιδεύεις, χαρά να διαβάζεις”): Αναγγελία των θεμάτων του τεύχους μέσα από την αναφορά στο ταξίδι στο οποίο μας προσκαλεί ο Καζαντζάκης κάθε φορά που ανοίγουμε ένα βιβλίο του.
4. Υπεύθυνος σύνταξης του Νο 5 (Δεκέμβριος 1993), Νο 6 (Ιούλιος 1994), Νο 7 (Δεκέμβριος 1994), Νο 8 (Ιούνιος 1995) και Νο 9 (Δεκέμβριος 1995) του “Ενημερωτικού Δελτίου” του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Εταιρείας φίλων του Νίκου Καζαντζάκη.
5. Πρόλογος στην έκδοση της ελληνικής μετάφρασης του μυθιστορήματος *Ημερολόγιο ενός επαρχιακού εφημέριου* του Γάλλου συγγραφέα Georges Bernanos από την Ελένη Σεμερτζίδου (Εκδ. “Γρηγόρη”, Αθήνα, 2008, σελ. 7 – 9).
6. Πρόλογος στον τόμο «Ανθολογία Ποίησης – Διηγήματος», Στ΄ τόμος. Σύγχρονοι έλληνες λογοτέχνες με αφιέρωμα στην Κορινθία, Αθήνα, Πολιτιστική Συνεργασία, 2009, σελ. 9 – 10.
7. Συνεπιμελητής στον τόμο «Γαλλοφωνία και Πολυπολιτισμικότητα» (Εκδ. “Γρηγόρη”, Αθήνα, 2013).
8. Επιμελητής στον τόμο «Η νεολατινικές γλώσσες στις Ελληνικές διαλέκτους» (Εκδ. “Γρηγόρη”, Αθήνα, 2014)

I. ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ – ΣΥΛΛΟΓΟΙ - ΜΕΛΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ - ΑΛΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Μέλος της *Ελληνικής Εταιρείας Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας* και της *Διεθνούς Εταιρείας Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας*.

2. Μέλος της *S.E.N. (Société des Etudes Neohelléniques)*, *Εταιρεία Νεοελληνικών Σπουδών*). Έδρα το Παρίσι.

3. Μέλος της της *Εταιρείας Μελών του Τάγματος του Ακαδημαϊκού Φοίνικα*.

4. Μέλος του Σωματείου *Σύνδεσμος Πολιτισμού Ελλάδας-Κύπρου*.

5. Μέλος του *Διεθνούς Πολιτιστικού Οργανισμού La Renaissance Française*.

6. Μέλος του του *Συλλόγου Διδασκόντων Ιονίου Πανεπιστημίου*.

7. 1987-1990: Συμμετοχή σε ερευνητικό πρόγραμμα για το θέμα του ιερέα στην γαλλική και νεοελληνική λογοτεχνία. Στην ομάδα συμμετείχαν οι: Θεόδωρος Παπανικολάου, υποψήφιος διδάκτορας του Πανεπιστημίου του Bordeaux και ο καθηγητής Henri Tonnet, διευθυντής του Κέντρου Βαλκανικών Μελετών και του Νεοελληνικού Τομέα του INALCO (Institut National des Langues et Civilisations Orientales).

8. 1989-1993: Συμμετοχή, κάτω από την επιστημονική καθοδήγηση του επίσημου μεταφραστή φιλόλογου Κώστα Βλάχου, σε ομάδα επεξεργασίας-μετάφρασης των κεφαλαίων που αφορούν στον ευρύτερο Ηπειρωτικό χώρο από τις ταξιδιωτικές εντυπώσεις του Γάλλου συγγραφέα, περιηγητή και διπλωμάτη François Rouqueville (βλέπε σχετικά στο: F.C.H. L. ROUQUEVILLE, “ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ” (1826). ΤΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ, Προλεγόμενα - Μετάφραση Κώστας Π. Βλάχος, Τόμος Ι, Ιωάννινα, Εταιρεία Ηπειρωτικών μελετών, 1994, σελ.4).

9. Υποδοχή – συνεργασία με Γάλλους και γαλλόφωνους προσκεκλημένους στην Κέρκυρα καθηγητές:

Ανοιξη 2002: Υποδοχή και παρουσίαση της καθηγήτριας Κας F. Vernier που μίλησε για τον V. Hugo.

Άνοιξη 2003: Υποδοχή και παρουσίαση των καθηγητών R. Poignault και A. Pagès που μίλησαν για την M. Yourcenar και τον E. Zola αντίστοιχα.

Άνοιξη 2009: Υποδοχή και παρουσίαση των καθηγητών Mariana Net (Ρουμανία, Βουκουρέστι) και Lourdès Terron Barbosa (Ισπανία, Βαγιαδολίδ) που μίλησαν για τον A. Dumas και τον P. Lotti αντίστοιχα.

10. Θερινά μαθήματα: Επιστημονικός υπεύθυνος και οικονομικός υπόλογος του Προγράμματος «Θερινά μαθήματα Ελληνικής γλώσσας και πολιτισμού 2003».

11. Ακαδημαϊκός υπεύθυνος της άσκησης των φοιτητών στα γαλλικά Πανεπιστήμια της Caën, του Montpellier και του Strasbourg στα χειμερινά πανεπιστημιακά εξάμηνα των ακαδημαϊκών ετών 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009, 2009-2010 και 2010-2011.

12. Μέλος της Επιτροπής Ερευνών του Ιονίου Πανεπιστημίου στη διάρκεια των ακαδημαϊκών ετών 2005-2006 και 2006-2007.

13. Μέλος της Επιτροπής Εκδόσεων του Ιονίου Πανεπιστημίου στη διάρκεια των ακαδημαϊκών ετών 2006-2007 και 2007-2008.

14. Υπεύθυνος για την επιστασία μεταφοράς από το κτίριο Χειρδάρη στο κτίριο του πρώην Γαλλικού Ινστιτούτου (Οκτώβριος – Νοέμβριος 2006). Έκτοτε: υπεύθυνο μέλος ΔΕΠ για το συγκεκριμένο κτίριο σε όλη τη διάρκεια των ετών κατά τα οποία στεγάστηκε εκεί το Τ.Ξ.Γ.Μ.Δ.

15. Συμμετοχή ως εξεταστής στο διαγωνισμό κατάταξης Μονίμων Αξιωματικών Διερμηνέων στο Στρατό Ξηράς (Γενικό Επιτελείο Στρατού, Αθήνα, 13-17/11/2006).

16. Συμμετοχή στη διαδικασία διεξαγωγής των κατατακτηρίων εξετάσεων καθώς και των εξετάσεων εισαγωγής στη Διερμηνεία στο Τ.Ξ.Γ.Μ.Δ. του Ιονίου Πανεπιστημίου (από το 2006 έως και σήμερα).

17. Συμμετοχή, ως μέλος της κριτικής επιτροπής, στην Εκπαιδευτική Προσομοίωση που συνδιοργάνωσαν το Γραφείο Διασύνδεσης του Πανεπιστημίου Πειραιώς με το Ινστιτούτο Πολιτιστικής Διπλωματίας. Αντικείμενο: Τουριστική Οικονομία και Πολιτιστική Ανάπτυξη (Πανεπιστήμιο Πειραιώς, 8/12/2018).

18. Συμμετοχή, ως μέλος της Επιτροπής κρίσης, στην επιλογή και τελετή απονομής βραβείου Ανθρωπισμού και Λογοτέχνη για το 2020 από τον ΣΠΕΚ (Σύνδεσμο Πολιτισμού Ελλάδας-Κύπρου, 17,18 και 19/12/2020).

19. Από το 2011, αμισθί επιστημονικός υπεύθυνος, στις εκδόσεις “Γρηγόρη”, των εκδοτικών σειρών “Γαλλόφωνη Λογοτεχνία” (στην οποία, μέχρι σήμερα, έχουν εκδοθεί έντεκα (11) βιβλία) και “Νεοελληνική Λογοτεχνία σε Μετάφραση” (στην οποία, μέχρι σήμερα, έχουν εκδοθεί πέντε (5) βιβλία).

20. Επόπτευσε, ως καθηγητής, πάνω από διακόσιες πτυχιακές εργασίες (προπτυχιακός κύκλος σπουδών), πάνω από τριάντα διπλωματικές εργασίες (μεταπτυχιακός κύκλος σπουδών) καθώς και διδακτορικές διατριβές (μέχρι σήμερα, εννέα διδακτορικές διατριβές προτάθηκαν, εκπονήθηκαν και υποστηρίχθηκαν κάτω από την επιστημονική του διεύθυνση ενώ συνεχίζει να εποπτεύει ακόμα έξι).

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

1. 1977 – 1981 και 1986 – 1988: Διδασκαλία της γαλλικής γλώσσας σε φροντιστήρια στην Αθήνα

2. 1988 – 1989: Διδασκαλία της γαλλικής γλώσσας, συγκριτικής γραμματολογίας και θεωρίας της λογοτεχνίας στην Αθήνα στο C.F.E.S. (= Centre Francophone d’ Etudes Supérieures, Γαλλόφωνο Κέντρο Ανωτάτων Σπουδών).

3. 1989 – 1993: Διδασκαλία της γλώσσας και παιδαγωγικής ορολογίας ως μόνιμο μέλος Ε.Ε.Π. στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

4. 1993 – 2000: Διδασκαλία της γαλλικής γλώσσας και ορολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο ως μόνιμο μέλος Ε.Ε.Π.

5. 1997 – 2000: Διδασκαλία Γαλλικής Γλώσσας και Γενικής και Λογοτεχνικής Μετάφρασης (Γαλλικά → Ελληνικά) στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου ως συμβασιούχος βάσει του Π.Δ. 407/80.

6. 2001 – 2008: Διδασκαλία στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου ως εκλεγμένος και διορισμένος Επίκουρος Καθηγητής (2001 – 2006) και ως μόνιμος Επίκουρος Καθηγητής (2006 – 2008).

7. 2009 – 2017: Διδασκαλία στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου ως εκλεγμένος και διορισμένος Αναπληρωτής Καθηγητής.

8. 2017 έως σήμερα : Διδασκαλία στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου ως εκλεγμένος και διορισμένος Τακτικός Πρωτοβάθμιος Καθηγητής.

Από το έτος της εκλογής του στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή (2001) έως και σήμερα, δίδαξε για πολλά χρόνια, εκτός του βασικού του μαθήματος-γνωστικού αντικειμένου (Λογοτεχνική Μετάφραση Γαλλικά- Ελληνικά και Λογοτεχνική Μετάφραση Ελληνικά – Γαλλικά), τα μαθήματα: Γαλλική Γλώσσα, Γενική Μετάφραση Γαλλικά- Ελληνικά, Γενική Μετάφραση Ελληνικά – Γαλλικά, Ιστορία Γαλλικής Λογοτεχνίας, Γαλλία Χώρα και Πολιτισμός I και II .

ΕΠΙΛΟΓΙΚΑ

Το έργο σε αριθμούς :

- Πανεπιστημιακές Σπουδές : Εννέα (9) έτη : Τέσσερα (4) στην Ελλάδα (Πανεπιστήμιο Αθηνών) και πέντε (5) στη Γαλλία (Παρίσι, Σορβόνη).
- Ομιλίες – Διαλέξεις : Δέκα εννέα (19).
- Ημερίδες – Δημερίδες – Συμπόσια – Συνέδρια : Τριάντα έξι (36).
- Μελέτες – Δημοσιεύματα – Έρευνα : Σαράντα ένα (41).
- Μονογραφίες : Δύο (2)
- Μεταφράσεις :

α) Αυτοτελών λογοτεχνικών βιβλίων – έργων : Έντεκα (11).
β) Αποσπασμάτων λογοτεχνικών έργων : Δεκαπέντε (15).
γ) Μελετών και δοκιμίων : Δέκα έξι (16).

- Θεατρικές παραστάσεις : Επτά (7).
- Βιβλιοπαρουσιάσεις : Σαράντα (40).
- Πρόλογοι – Δελτίο – Επιμέλειες τόμων : Οκτώ (8).
- Διδακτική πείρα : Τριάντα δυο χρόνια διδασκαλίας (1989 – 2021) σε Α.Ε.Ι. της Ελλάδας εκ των οποίων δώδεκα (12) ως μέλος Ε.Ε.Π. (1989 – 2001) και είκοσι (20) ως μέλος Δ.Ε.Π.(2001-2021).
- Άλλες δραστηριότητες: Είκοσι έτη (20) ως μέλος Δ.Ε.Π. με πλήθος ενδομηματικών δραστηριοτήτων (Συνελεύσεις, υπεύθυνος επιτροπών και προγραμμάτων, διοργάνωση εκδηλώσεων, διεύθυνση πλήθους πτυχιακών, διπλωματικών και διδακτορικών εργασιών, κ.α.).